

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 20

Διευθυντής και έκδοσης
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Μαυρομυχάλη 16.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΞΥ ΑΘΗΝΩΝ-ΒΩΛΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Ἀπὸ καιροῦ, ὡς γνωστόν, ἡ τηλεγραφικὴ ἀνταπόκρισις μεταξὺ Βώλου καὶ Ἀθηνῶν χωλαίνει, ἐσχάτως δὲ εἰς τοιοῦτον ἀπελπιστικὸν σημεῖον, ὥστε ἡ συγκοινωνία ἐπὶ ἡμέρας ἐκλείπει, κινδυνεύουσα σιωπηλῶς νὰ καταργηθῇ, τοῦθ' ὅπερ ἠνάγκασεν ἐσχάτως τοὺς κατοίκους τοῦ Βώλου νὰ ἐξεγερθῶσιν ἐν ἀγανακτῆσει κατὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Τηλεγράφων καὶ ἐν συλλαλητηρίῳ διὰ ψηφίσματος νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως τὴν διόρθωσιν τοῦ κακοῦ.

Τὸ πρᾶγμα καθίσταται σοβαρὸν, καθόσον ζητεῖται ἡ κατάργησις ὑφισταμένης ἀνεκέρου γραμμῆς καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτῆς διὰ καλωδίου, δηλαδὴ τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας διὰ θαλάσσης, ἣτις θὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον κατὰ 400,000 δραχ. ἴσως καὶ πλέον, ἡ δὲ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Τηλεγράφων φαίνεται ἀποκλίνουσα εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην, πεισθεῖσα περὶ τῆς ἀδυναμίας τῆς πρὸς συντήρησιν τηλ. γραμμῆς ἐναερίως, ὡς ὑπόσχεται διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 16,653 ἐγγράφου τῆς νέαν ὁδὸν διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν Βώλου.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ὡς καθαρῶς ἐπιστημονικὸν καὶ τεχνικὸν ἀξιῶσι τὸν κόπον νὰ ἐξετασθῇ δεόντως, ὅπως ἴδωσι τὸ τε κοινὸν καὶ οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, διατὶ ἡ Γεν. Διεύθυνσις τῶν Τηλεγράφων ἀδυνατεῖ ἤδη νὰ διατηρήσῃ ἐν καλῇ καταστάσει καὶ λειτουργίᾳ ἐναερίῳ μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Βώλου τηλ. συγκοινωνίαν, ἣν τὸ κράτος ἐν τούτοις ἀδρότάταις δαπάναις συντηρῇ, διὰ ν' ἀποπέλλονται, παρὰ προσδοκίαν, τὰ τηλεγραφήματα ταχυδρομικῶς!

Τὸ κράτος ἐδαπάνησε μέχρι τοῦδε ὅ,τι ἔδει καὶ ἡ Γεν. Διεύθυνσις κέκτηται ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς

Βώλον γραμμὴν σῶαν μὲ ἀπαντας τοὺς ἀπαιτούμενους δι' αὐτὴν στύλους καὶ τὸ σχετικὸν σύρμα ἐπ' αὐτῆς, γραφεῖα δὲ καὶ μηχανήματα ἐπίσης καὶ τοὺς ἀναλογούντας ὑπαλλήλους πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ἀνταποκρίσεως. Οὐδὲν τῇ λείπει. Διατὶ λοιπὸν ἡ συγκοινωνία δὲν βαίνει καλῶς; ἐνῶ τὸ πρὶν ἔβαινε κάλλιστα; Μήπως τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα δὲν φθάνει ἐπαρκῶς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Βώλον;

Πολὸν περίεργον καταντᾶ τὸ πρᾶγμα, μολονότι εἶνε ἀπλούστατον καὶ δὲν χρήζει πολλῆς φιλοσοφίας καὶ μελέτης, διὰ ν' ἀνεύρητις τὸ αἷτιον. Ἄν δ' ἐρωτηθῶσιν οἱ παρὰ τῇ Γεν. Διεύθυνσει νῦν ἀρμοδίοι Ὑποδιευθυνταὶ, ποῦ ἀλλοιοῦσιν ἰδέας περὶ τηλεγράφου θ' ἀκούσωσι καὶ θὰ πληροφωρηθῶσιν, ὅτι ζητοῦσι τὴν ἐγκατάστασιν ὑποβρυχίου γραμμῆς καὶ τὴν μετάκλησιν ξένου ἐπιθεωρητοῦ πρὸς ὁδηγίαν. Ἄλλ' ἀφοῦ δὲν δύνανται τεχνικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς νὰ διατηρήσωσιν ἤδη τὴν τηλ. ταύτην συγκοινωνίαν, θὰ δυναθῶσι τὴν διὰ θαλάσσης; καὶ μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ διοργανωτοῦ; Ἐπειτα μήπως λειτουργοῦσιν ἤδη ἀμέμπτως καὶ αἱ τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι Ἀθηνῶν-Κραθασσαρᾶ καὶ Ἀθηνῶν-Καλαμῶν καὶ θὰ ζητηθῇ καὶ τούτων βραδύτερον ἡ θεραπεία διὰ τῆς θαλασσίας συγκοινωνίας;

Ἐγκύψαντες ἀρκούντως εἰς τὰ τηλεγραφικὰ καὶ ἠλεκτρικὰ καὶ ἐπειδὴ ἐν προγενεστέρῳ φύλλῳ καταδείξαμεν τὸ ἄτοπον καὶ τὸν κίνδυνον τῆς πύλεως καὶ τῶν κατοίκων, ὡς ἐκ τῆς κακῆς τοποθετήσεως τῶν ἠλεκτρικῶν συρμάτων τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς κινητηρίου δυνάμεως, δι' ὅπερ πάνυ ὀρθῶς διωρίσθη ἑτέρα ἐπιτροπὴ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, πρὸς διόρθωσιν τοῦ κακοῦ, θὰ καταγίνωμεν ἤδη ἐν ὀλίγοις νὰ καταδείξωμεν πῶς κατορθοῦται εὐκόλως, ἐπιστημονικῶς καὶ τεχνικῶς, χωρὶς νὰ ὑποστῇ νέας ζημίας τὸ δημόσιον, καὶ νὰ ζητῶμεν τὰ φῶτα ξένου ἐπιθεωρητοῦ, ἢ ἀμέμπτως καὶ εὐχερῆς τηλ. ἀνταπόκρισις μεταξὺ Ἀθηνῶν-Βώλου διὰ τῶν ὑπαρχόντων μέσων καὶ τῆς ὑφισταμένης ἐναερίου γραμμῆς.

Ἐρωτήσαμεν προγενεστέρως, μήπως δὲν φθά-

νει τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Βόλον. Δυστυχῶς καὶ καὶ τοῦτο συμβαίνει, ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατοῦσης κακῆς καταστάσεως καὶ διευθύνσεως τῶν γραμμῶν καὶ τῶν ἠλεκτρικῶν στηλῶν τῶν γραφείων. Ἦθελεν εἶσθαι ὁμοῦς ἀντικρὺ ἀσέβεια πρὸς τὴν τηλεγραφικὴν ἐπιστήμην καὶ τέχνην, ἀν παραβάλλομεν ἐνταῦθα τὸ τηλεγραφεῖον Ἀθηνῶν καὶ τὴν μέχρι Βόλου γραμμὴν πρὸς τὰ γραφεῖα καὶ τὰς γραμμάς τῆς Ἰταλίας, Αὐστρίας, Ρωμανίας ἢ καὶ Βουλγαρίας, ἢ καὶ ἐζητούμεν ὁδηγίας παρὰ τῶν ξένων πρὸς τοῦτο. Θὰ ὑποδείξωμεν τὴν δυνατὴν διόρθωσιν, ἀφοῦ ἄλλοι ἀρμοδιώτεροι ἡμῶν δὲν τὸ ἐπραξαν, ὡς ὀφείλου, καὶ τὸ κακὸν ἐξακολουθεῖ, καθόσον ἂν οἱ πρὸ τετραετίας διευθύνοντες τὸν τηλ. κλάδον καὶ προκίσαντες μὲ μόνον προσωπικοὺς νόμους τὴν τηλ. ὑπηρεσίαν, ἀφοῦ δὲν δύνανται ἐξ ἰδίας πείρας καὶ ἀντιλήψεως ν' ἄρῳσι τὸ κακὸν, ἐζήτουν πληροφορίας καὶ τὰ σχεδιαγράμματα τῶν συμπλεγμάτων τῶν τηλ. γραμμῶν τῆς Ἰταλίας, Αὐστρίας κλ. ἢ ἐζήτουν ὁδηγίας παρὰ τινῶν βοηθῶν των, θὰ ἐμάνθκον τίνι τρόπῳ τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἐξικνεῖται εἰς μεγάλας ἀποστάσεις, διὰ τίνος διατάξεως αἱ τηλ. στηλαὶ παράγουσι ρεῦμα ἰσχυρὸν καὶ πῶς κατασκευάζονται καὶ συντηροῦνται αἱ τῶν μεγάλων ἀποστάσεων γραμμαί. Ἀλλά, ἀναμείνουσι νὰ τοῖς τὰ εἶπη ὁ νέος διοργανωτὴς καὶ δὴ γερμανιστὴ!

Ἐν ἄλλοις κράτεσι οὐδαμῶς βλέπει τις ἢ ἀκούει παράπονα τοιαῦτα, οὔτε ἀναγκάζονται οἱ κάτοικοι εἰς συλλαλητήρια διὰ τὴν τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν καὶ βραδύτητα. Τούναντίον τοσαύτη ἀκρίβεια καὶ τάξις ὑπάρχει ἐν ἅπασιν, ὥστε ἐπενοήθη ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐφηρμώθη καὶ ἐν Ἀφρικῇ ἐπι παρὰ τοῖς Φελλάχοις τὸ ἐκτυπωτικὸν ὥρολόγιον, δι' οὗ σημειοῦται ἐπὶ τῆς παραδιδόμενης πάντοτε ἀποδείξεως τῶν κατατιθεμένων ἐν τοῖς τηλεγραφείοις πρὸς μεταβιβάσιν τηλεγραφήματων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν παραλαβανομένων, ἢ ἀκριβῆς στιγμή τῆς παραδόσεως καὶ παραλαβῆς τοῦ τηλεγραφήματος. Οὕτως εἰς ἀπόστασιν μεταξύ Βόλου καὶ Ἀθηνῶν, τὸ τηλεγράφημα δεόν νὰ μεταβιβάσθῃ καὶ παραδοθῇ εἰς διάστημα ἐνὸς τετάρτου τῆς ὥρας. Πᾶσα περαιτέρω βραδύτης ἀπὸ τῆς σημειουμένης ὥρας τῆς παραλαβῆς ἐν τῷ ἐκτυπωτικῷ ὥρολόγιῳ, ἐπιβαρύνει τὸν ὑπάλληλον καὶ οὐχὶ ὡς παρ' ἡμῖν τὴν γραμμὴν! Τοιαύτη ἀκρίβεια ἐπικρατεῖ. Τὰ ἐκτυπωτικὰ ὥρολόγια, ἄγνωστα ἔτι εἰς τὴν ἐλληνικὴν τηλεγρ. ὑπηρεσίαν, ἴδια τοῖς διευθύνουσι ἤδη ταύτην, ὡς καὶ τὰ διαγράμματα καὶ συμπλέγματα τῶν γραμμῶν, θὰ διδασθῶσι νῦν οἱ διευθύνοντες τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τοῦ γερμανοῦ διοργανωτοῦ, ὡς νὰ ἐπρόκειτο περὶ νέου σοβαροῦ καὶ ἀγνωστοῦ συστήματος.

Ἦδη ἄς ἐλθωμεν εἰς τὰ πράγματα.

Ἐν Ἰταλίᾳ, Αὐστρίᾳ, Ρωσίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ

ὑπάρχουσι γραμμαὶ πολὺ μεγαλειότεραι καὶ διὰ μειζόνων ἐδαφικῶν ἀνωμαλιῶν τῶν ἰδικῶν μας βαίνουσι καὶ ἐν τούτοις ἢ τηλεγρ. ἀνταπόκρισις οὐδαμῶς προσκόπτει.

Ἐν Ἰταλίᾳ, ἢ τηλεγρ. συγκοινωνία μεταξύ Νεαπόλεως - Γενούης καὶ Νεαπόλεως Βενετίας, τετραπλασίας ἀποστάσεως τῆς μεταξύ Ἀθηνῶν - Βόλου, καὶ διὰ μέσου Ρώμης καὶ Πίζης διήκουσα, δι' ἀνωμυλωτάτων ὄρειων μερῶν, λειτουργεῖ ἀπροσκόπτως, χωρὶς νὰ φανῇ καὶ πολὺ παράδοξον, ὅτι ἡ Νεάπολις ἀνταποκρίνεται καὶ μετὰ τῶν Παρισίων, διὰ μεταφορικοῦ ρεύματος, πάνυ κανονικῶς καὶ εὐχερῶς.

Ἐν Αὐστρίᾳ, ἢ τηλεγρ. ἀνταπόκρισις μεταξύ Βιέννης καὶ Βελιγραδίου, τετραπλασίας ἐπίσης ἀποστάσεως τῆς μεταξύ Ἀθηνῶν - Βόλου, ἐνεργεῖται διὰ μέσου Πέστης καὶ ἐδαφικῶν καὶ ἀτμοσφαιρικῶν ἀνωμαλιῶν πολὺ χειροτέρων τῶν ἰδικῶν μας, ἐπίσης καλῶς καὶ εὐχερῶς, ἀνευ αἰτίας παράπονου.

Ἐν Ρωμανίᾳ, ἢ τηλεγρ. ἀνταπόκρισις μεταξύ Βραβίας καὶ Κραϊόβας διὰ μέσου Βουκουρεστίου, διπλασίας ἀποστάσεως τῆς μεταξύ Βόλου - Ἀθηνῶν, ἐκτελεῖται ὠραιότατα καὶ κανονικώτατα καὶ ἐν τῷ μέσῳ χειμερινῆς ἀτμοσφαιρικῆς χιονοδεσπότης καὶ ὑγροτάτης. Ἡ δὲ τηλεφωνικὴ τῶν ἀνταποκρισὶς μεταξύ τούτων λειτουργεῖ θυμακσίως, μετὰ διαλέξεων, ἐνῶ παρ' ἡμῖν ἐσταμάτησεν ἐσχάτως ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεῖ καὶ ἀνευ διαλέξεων.

Ἐν Ρωσίᾳ, ἢ Πετρούπολις ἐργάζεται κατ' εὐθείαν μετὰ τῆς Ὀδησοῦ ἐπὶ ἀποστάσεως ὀκταπλασίας! τῆς μεταξύ Ἀθηνῶν - Βόλου. Τί δὲ θὰ εἶπη τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅταν μάθῃ, ὅτι ἐσχάτως συνεκοινώθησεν καὶ ἡ Πετρούπολις μετὰ τοῦ Βλαδιβοστόκ, διὰ μέσου τῆς Σιβηρίας, ἤτοι ἢ Βαλτικῆ μετὰ τοῦ Εἰρηνικοῦ, διὰ τῆς Σαμάρας, Οὐφρας, Ὁμόκ, Κάνσκ, Οὐδίνσκ, καὶ τοῦ Ἀμουρ ποταμοῦ καὶ ὅτι ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Σαμάρας εἰς Βλαδιβοστόκ εἶναι 5,923 χιλιόμετρα, ἰσοδυναμοῦντα πρὸς 1,800 περίπου ὥρας.

Ἀλλὰ μὴ βαίνομεν τόσο μακρὰν πρὸς ἀπόδειξιν ἀπλουστάτου θέματος. Πρὸ δεκαετίας αἱ Ἀθηναὶ εἰργάζοντο πολὺ εὐχερῶς καὶ κανονικῶς μετὰ τοῦ Βόλου, τῆς Αἰκατερίνης καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, ἐγὼ δὲ αὐτὸς εἰργάσθην πολλάκις καὶ μετ' αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐναερίως ἐννοεῖται, τοῦ κ. Β. Γιαννοῦλη διευθύνοντος τὸν τηλ. κλάδον καὶ τοῦ Δ. Σμετέλλου τὴν τηλ. ὑποδιεύθυνσιν Ἀθηνῶν καὶ ἀπορίας ἄξιον εἶναι, πῶς ἤδη ἐπὶ τῆς διευθύνσεως ἴδια Ἀρ. Ρούκη, Σπ. Μαυρογένη καὶ Κ. Μαρουδῆ, οὐδὲ μετὰ τοῦ Βόλου ὑπάρχει κανονικὴ συγκοινωνία ἐνῶ τούναντίον μετὰ τόσας θυσίας τοῦ δημοσίου ταμείου, σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τόσους δῆθεν μεταρρυθμιστικούς νόμους, καὶ τετραετὴ νέαν πεφωτισμένην διοίκησιν, ἔδει, οὐ

μόνον αἱ γραμμαὶ ἄρασαι τοῦ κράτους νὰ λειτουργοῦσι πάνυ εὐχερῶς καὶ ἀμέμπως, ἀλλὰ καὶ κατ' εὐθείαν ν' ἀνταποκρινόμεθα μετὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἰταλίας. Τὸ ζήτημα τοῦτο δεόν ἢ Κυβέρνησις δι' ἐδικῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἐξετάσῃ συντόμως καὶ οὐχὶ ἀποδοχομένη ἀνερμοδίω βλαβερὰ καὶ ἀτελεσφόρους προτάσεις ὡς ἀπέδειξαν δὲ τὰ πράγματα καὶ μέτρα, κινουμένη καὶ τοῦ Πειραιῶς τὴν ἀνταπόκρισιν ν' ἀπολέσωμεν, ἀφοῦ τὰ τηλεγραφήματα τούτου ἀνταλλάσσονται ἤδη σιδηροδρομικῶς! καὶ οὐχὶ τηλεγραφικῶς.

Οὔτε μετὰ μιᾶς ὥρας διαστήματος λοιπὸν ὑπάρχει, τὸ γε νῦν ἔχον, τηλεγραφικὴ ἀνταπόκρισις ἐξησφαλισμένη καὶ θὰ διορθώσῃ τοῦτο ὁ διοργανωτὴς, ἐπιβάλλων θέλησιν τοῖς ἤδη διευθύνουσι; Καὶ θὰ τῷ ζητηθῇ καὶ ἡ γνώμη του πῶς δύναται νὰ κατορθωθῇ τῆλεφων. μετὰ Πατρῶν ἀνταπόκρισις; Ἄλλ' ἀπλουστάτον πρᾶγμα καὶ τοῦτο. Ἐν κατασκευάσῃτε γραμμὴν ὅσην τὸ δυνατόν τελείαν καὶ θέσῃτε ἐν τηλεφῶνον ἐδῶ καὶ ἐν ἐκεῖ θὰ ἔχητε ἀνταπόκρισιν καὶ καὶ τηλεφωνικῶς; ἀφοῦ ὁμοῦ δαπανήσῃτε 100—150 χιλ. δραχμάς. Δεόμεθα χρημάτων λοιπὸν καὶ οὐχὶ διοργανωτῶν. Ἄλλ' ἀφοῦ δὲν δύνασθε τηλεγρ. γραμμὴν νὰ διατηρήσῃτε, θὰ συντηρήσῃτε τηλεφωνικῶς;

Δυστυχῶς ἐπ' ἐσχάτων δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει αἱ κρατούσαι ἐπιστημονικαὶ καὶ τεχνικαὶ συνθήκαι τῶν ὑπαλλήλων, οὔτε ἡ δέουσα μελέτη γίνεται παρὰ τῶν νῦν ἀρμοδίων, ὡς ἐλλειπόντων αὐτοῖς τῶν πρωτίστων στοιχείων. Αὕτη εἶναι ἡ πικρὰ καὶ πραγματικὴ ἀλήθεια. Αὐτὸ τοῦτο εἶναι τὸ πραγματικὸν αἶτιον τῆς τοιαύτης καταπτώσεως τῆς τηλ. ὑπηρεσίας τούτου δὲ καὶ μόνου ἐκλιπόντος θὰ ἔχομεν τὴν δέουσαν τηλ. συγκοινωνίαν ἀνευ ματαίων ἐξόδων.

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀντιστάσεως τῶν ἡμετέρων γραμμῶν ὡς καὶ τῆς ἐντάσεως τοῦ ρεύματος τῶν ἡμετέρων στηλῶν; Δὲν ἔχει ἄλλο νὰ πράξῃ ὁ Γεν. Διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων ἢ ὁ ἀρμοδιὸς ὑπουργός, ἂν θέλῃ ν' ἀντιληφθῇ ἂν δύναται νὰ ἐπέλθῃ διορθώσις εἰς τὴν τηλ. ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ἀνταπόκρισιν, ἢ νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τοῦ ὑπευθύνου; Ἴποδιευθυντὰς κκ. Σπ. Μαυρογένην καὶ Ν. Λαμπρινόπουλον, διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην ἤδη τῆς τηλεγραφίας παρ' ἡμῖν, τὴν ὑφισταμένην ἀντίστασιν τῆς γραμμῆς Ἀθηνῶν—Βόλου εἰς μονάδας ohm, ὡς καὶ τὴν ἠλεκτρο-ἐνεργητικὴν δύναμιν τοῦ ρεύματος τῆς στηλῆς Ἀθηνῶν, εἰς μονάδας Volt, ὡς γίνεται παρ' ἀπάσαις ταῖς Διευθύνσεσι τῶν ἄλλων κρατῶν καὶ παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Ἐταιρείᾳ ἐνταῦθα καὶ θὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀδυναμίας αὐτῶν καὶ τῆς ἰκανότητος τῶν τηλεγραφικῶν καὶ ἠλεκτρικῶν αὐτῶν γνώσεων. Δὲν προ-

τιθέμεθα διὰ τοῦτου ποσῶς νὰ προσβάλλωμεν ἢ ἀδικήσωμεν τινὰ, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐννοοῦμεν διὰ τῆς σιωπῆς τῶν γεγονότων νὰ ὑπονοηθῇ παντάπασιν, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἕτεροι ἐν Ἑλλάδι, οἱ δυνάμενοι νὰ εἰδῶσι τὰ αἴτια τῆς κακῆς καταστάσεως ἤδη τῆς παρ' ἡμῖν τηλ. ἀνταποκρίσεως καὶ ἔχοντες τὸ θάρρος νὰ ὑποδείξωσι καὶ διορθώσωσι αὐτά, ἐάν τοῖς δοθῶσι τὰ μέσα. Οὗτοι δὲ δυστυχῶς, ἐπιτηδείως ἀπεμακρύνθησαν τῶν πραγμάτων.

Καὶ διὰ νὰ μὴ νομισθῇ, ὅτι περιορίζομεθα εἰς λόγους καὶ κομπασμούς, παρατίθεμεν παρακατιόντες καὶ τὸ σύστημα τῶν τηλ. γραμμῶν, ὅπερ ἔδει νὰ ἐπικρατῇ καὶ παρ' ἡμῖν, διὰ τὴν καλὴν ἀνταπόκρισιν καὶ ἄς παραβάλλῃ τις αὐτὸ μὲ τὸ ἐπικρατοῦν. Τοῦτ' αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ ὑποδειχθῇ αὐτοῖς διὰ τὴν ἀπόκρυσιν κανονικῆς ἐναερίου ἀνταποκρίσεως καὶ παρὰ τοῦ ξένου διοργανωτοῦ καὶ οὐχὶ ἕτερος τις ἀσύληπτος σοφία.

Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Θῆβας ἰδιαιτερον σύρμα, ἐξυπηρετοῦν ἀποκλειστικῶς τὴν ἀνταπόκρισιν μεταξύ αὐτῶν καὶ τῶν διαμέσων σταθμῶν, ἐπὶ στύλων ὕψους 8 μέτρων.

Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λεβαδείαν ἰδιαιτερον σύρμα, ἐξυπηρετοῦν τὴν ἀνταπόκρισιν τούτων ἀποκλειστικῶς καὶ τῶν διαμέσων σταθμῶν Λεβαδείας—Θηβῶν καὶ τετεταθημένον ἐπὶ τῶν αὐτῶν στύλων μέχρι Θηβῶν καὶ ἀπὸ τούτων μέχρι Λεβαδείας ἐπὶ στύλων 7 1/2 μέτρων.

Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λαμίας ἐπίσης ἰδιαιτερον σύρμα, ἐξυπηρετοῦν ἀποκλειστικῶς τὴν ἀνταπόκρισιν τούτων καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν μέχρι Λεβαδείας στύλων τεθειμένον ἀπὸ ταύτης δὲ μέχρι Λαμίας ἐπὶ στύλων 7 μέτρων.

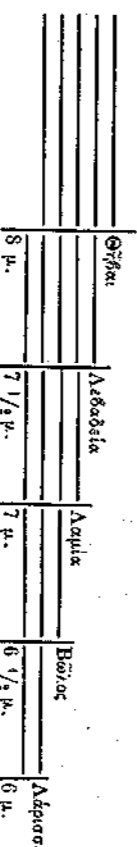
Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Βόλον ὁμοίως ἰδιαιτερον σύρμα ἐπὶ τῶν αὐτῶν μέχρι Λαμίας στύλων καὶ ἐνταῦθεν μέχρι Βόλου ἐπὶ στύλων 6 1/2 μ.

Τοιοιούτῳ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀπ' Ἀθηνῶν γραμμῆς διατίθενται τέσσαρα σύρματα, ἅτινα ἐξυπηρετοῦσιν ἕκαστον ἴδιον διαμέρισμα, δυνάμενα καὶ νὰ διπλασιασθῶσι κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἀνταποκρίσεως ἐκάστης πόλεως. Αἱ διὲ Ἀθηναὶ συγκοινωνοῦσιν οὕτως ἀδιαλείπτως μεθ' ἐκάστης πόλεως, χωρὶς οὐδεμίαν τούτων ν' ἀπασχολῇ τὸ σύρμα τῆς ἐτέρας. Ἀπὸ δὲ τῶν Θηβῶν μέχρι τοῦ Βόλου διατίθεται ἕτερον ἰδιαιτερον σύρμα, διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν αὐτῶν μετὰ τῆς Λεβαδείας καὶ τοῦ Βόλου. Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο προστίθεται καὶ 5ον σύρμα διὰ τὴν Λάρισσιν (στ. 6 μ.) καὶ περαιτέρω μέχρι τῆς Μακεδονίας, ἂν θέλετε. Εἶναι ἀρχὴ καθιερωθεῖσα καὶ ἐφαρμοσθεῖσα παρ' ὅλαις ταῖς Διευθύνσεσι τῶν Τηλεγράφων καὶ διευκολύνουσα μέχρι τῆς ἐλαχίστης συντομίας τοῦ χρόνου τὴν μεταβιβάσιν τῶν τηλεγραφήματων ἀπορίας δὲ ἄξιον εἶναι, πῶς δὲν συμπεριλήφθη εἰς τὰς νέας μεταρρυθμίσεις τῆς τηλ. ὑπηρεσίας.

Ίδιου και το σχεδιάγραμμα. Το σύρμα εις τας μεγάλας αποστάσεις άπαραιτήτως διεν να η σιδηρούν, 3 η και 4 χιλιοστών διαμέτρου και ουχι διτομεταλλικόν και των 2 χιλιοστών αι τανύσεις των συρμάτων επαρκείς, προς άποφυγήν διαστολών και ενώσεων, η δε επιτήγισις των γραμμών άγρυπνος. Ούτως αι γραμμαι διατηρούνται και η λειτουργία των καθίσταται άιαρκής και άμεμπτος.

Ηδη, ως παραβάλη τις τα άνωτέρω αυθεντικά προς την ύπαρχουσαν κατάστασιν της γραμμής Βάλου—Αθηνών και θα εύρη τα παραμαρτούντα κακά, άτινα εύτυχώς διορθούνται μόνον δια της καλής θελήσεως, συμμορφώσεως προς τα επιστημονικά και τεχνικά κείμενα και της εν τω προϋπολογισμῷ αναγραφόμενης πιστώσεως, δι' έξοδα των γραμμών, χωρίς να ανατρέξω εις τας ύποβρυχίους συγκοινωνίας, αιτινες μόνον όπου του στερου έδάφους έλλείπει, έγκριθάσανται.

Άλλά, δεν άρκει η καλή κατάστασις των γραμμών, δια την ταχειάν και άμεμπτον τηλεγρ. ανταπόκρισιν. Απαιτείται η ικανοποίησις του προσωπικού, όπερ παρηγωνίσθη και πάλιν επιτηδείως χάριν των εν τη Γεν. Διευθύνσει μεγαλοσχίμων και η κατάλληλος παρασκευή των ηλεκτρικών στηλών από πείρας δε και εξ ίδιαις αντιλήψεως γνωρίζομεν, πόσον κακώς και πλημμελώς κατασκευάζονται και διατηρούνται αι τηλε. στήλαι, μη καταβαλλομένης της άπαιτουμένης επιστημονικής και τεχνικής επιβλέψεως παρά των άρμοδίων. Ούτε τα δεχέα και τα ηλεκτρόδια εισιν ανάλογα μεταξύ των και προς την ποσότητα του ύδατος και του τιθεμένου εκάστοτε θεϊκού χαλκού, ούτε η ποσότης των στοιχείων άρμόζουσα προς την αντίστασιν της γραμμής. Εξομεν δε έσχάτως εν αυτώ τῷ τηλεγραφείῳ Αθηνών έλλειπεστάτην διάταξιν της στήλης μετά πρόφανων πολώσεων και αντιρρώπων κυκλωμάτων εν τη μετά της χαλκίνης πλακός της γῆς συνδέσει, ισφωλεράν συγκοινωνίαν των άλεξικεραιών μετά που ρυθμιστού και των γαλθνομέτρων, πράγμα, όπερ πολύ επιβιβρύνει τας γνώσεις των από δεκαετίας διευθυνόντων το τηλε. Αθηνών κκ. Μιχρευδη, Αζμπρινοπούλου και Μαυρογένη και εν τούτοις παρά προσδοκίαν! διδασκόντων την τηλεγραφίαν εις το πολυτεχνείον. Άλλά περι τούτου, των στηλών και άλλων θα πραγματευθώμεν προσεχώς έκτενέστερον, όπως ίδωσιν οι άρμόδιοι, διατι δεν έχομεν τηλεγραφον και τη-

λεγραφητάς εν Ελλάδι, εν φ ο προϋπολογισμός της τηλεγρ. υπηρεσίας άρειδώς άπανα δι' όλα ταυτα και ύπαρχουσιν άλλοι παρ' ημίν πολυ καλλίτεροι και ειδικώτεροι.

Η Γεν. Διεύθυνσις των τηλεγράφων μας μετακλούσα εξ Ευρώπης ξένον διοργανωτήν, διαπράττει σφάλμα, άπορρέον εκ μεγίστης άγνοίας των προσώπων και των πραγμάτων. Θα εύρεθη ένώπιον άδιεξόδου σπατάλης χρόνου και χρήματος, άνευ ούδεμιαις ώφέλειαις, ως συνέθη και άλλοτε. Απορίας δε άξιον είναι, πως, άφου γνωπα έτι εις τα γεγονότα της καθόδου του Βέλγου διοργανωτού κ. Λεδούκ, επί της έποχής Τρικούπη, τολμά ηδη η Γεν. Διεύθυνσις να επαναλάβη το πείραμα. Εις τα άρχεια δε του Υπουργείου εύρηται έτι αι εκθέσεις του άνδρός. Τι δε θα ζητήση να προτεινη να διοργανώση, είναι γνωστόν. Αφίνοντες κατά μέρος, ότι ούδεις των εν τη Διευθύνσει θα δυνηθῆ, να συνεννοηθῆ μετ' αυτου, εξ άγνοίας της γερμανικής και των θεωρητικῶν γνώσεων αυτου, όστι ως επιβεωρητής και ηλεκτρολόγος, (έκτος αν ηναι τεχνήτης η άπλους υπάλληλος του χειριστηρίου), θα συζητη και εκθέτη δι' αριθμῶν τας ιδέας του, και θα ζητήση, να εφαρμόση τα γνωστά εν ταις εγχειριδίαις συστήματα των γραμμών, γραφείων και εργοστασίων της Ευρώπης, άτινα εν Ελλάδι θεωρούνται ακατόρθωτος πολυτέλεια, έλλείψει των μέσων. Μόνον δε το σύστημα της κοτασκευῆς και διατηρήσεως των γραμμών, αν υποδείξη μετά των πολυποικίλων αυτου έξερτημάτων, φορέων, άμαξῶν και ζώων, εργαλείων και κλιμάκων, γεωμετρικῶν σκευῶν και πυξίδων κτλ. θ' απαιτηθῶσι 200 χιλ. δραχμαί. Τα δε άλλα; Έσκέφθησαν οι εν τη Διευθύνσει τι ζητούσιν; η μόνον εις τας πλατωνικὰς θεωρίας του άνδρός θ' άρκεσθῶσι; Και δεν αναγινώσκουσι τότε ένα άπλου τηλεγρ. οδηγόν της κατασκευῆς των γραμμών και συμπλεγμάτων, να ίδωσι πάντα ταυτα; προς τι ο διοργανωτής, άφου λείπουσι τα μέσα; Θα συμβῆ ο,τι συνέθη και τότε. «Διατι μ' έφερατε εδώ; έλεγεν ο μακάριος Λεδούκ τῷ μακαρίῳ Τρικούπη,» και το ζήτημα κατέληξεν εις την κατασκευήν μόνον της γραμμῆς Πατρῶν—Αθηνών, δι' ην έδαπανήθησαν 200 χιλ. δραχμαί και δεν είδομεν τίποτε άλλο η ο,τι εγνωρίζομεν εκ πείρας και των βιβλίων. Ο διοργανωτής ούδεν ώφέλησεν, αλλά τούναντιον έθλαψε, διότι έσπαταλήθησαν εις της προς αυτον άβρότητος της Κυβερνήσεως πάμπολλα χρήματα ασκόπως, ενφ δι' αυτων εδύνατο να ικανοποιηθῆ και μορφωθῆ το φιλότιμον προσωπικόν, όπερ υποφέρει και πεινα, άπειλοῦν δε ηδη άπεργίαν. Δεν έχει ανάγκην ο τηλεγράφος ξένων διοργανωτῶν, άγνοούντων τον τόπον μας, την γλώσσαν μας και τα μέσα μας. Έχει ανάγκην των ικανῶν μόνον υπαλλήλων της, τοιού-

των ο' εύτυχως δεν άμειρει η τηλε. υπηρεσία, ως καλώς γνωσκει. Αναζητηθήτωσαν εν τη άδρανεα και άποχη, ους σκοπίμως και φυσικῶς απέταξεν η συναλλαγή, η ιδιοτέλεια και η άπογοήτευσις. Απομακρυνθήτωσαν δε, αν όντως ύπαρχη θέλησις προς βελτίωσιν και πρόσδοσιν, οι εν τη Γεν. Διευθύνσει επιδραμόντες άδαιεις και διελθόντες τον βίον εν άποτυχίαις, μη επιδειξαντες δε ούδεν καλόν και ώφέλιμον, αλλά μόνον ζητούντας δια της δυσφημίας της ικανότητος και της μετακλήσεως ξένου διοργανωτου να καλύψωσι τας ίδιαις αυτων ευθύνας και άμαρτήματα.

Η Κυβέρνησις όφείλει, φρονούμεν, κηδομένη των δημοσίων συμφερόντων, να έντειλη την αυτην επιτροπήν, ην διώρισε προς διευθέτησιν των ηλεκτρικῶν καταστημάτων και ίναερίων ηλεκτράγωγῶν η έτέρων να εξετάση και διευθετήση τα ηδη κακῶς έχοντα εν τη τηλε. υπηρεσίᾳ και θα παρέξη μεγίστην εκδούλευσιν εις την χώραν.

Πάντα ταυτα καλῶς γνωρίζοντες εκ τριακονταετούς επιμελούς πείρας και μελέτης εν τῷ ελληνικῷ τηλεγράφῳ και εκ συνεργασίας μας μετά του πρώτου μετακλήθέντος Βέλγου διοργανωτου κ. Λεδούκ, ελπίζομεν, ότι το Υπουργείον θέλει δώσει προσοχήν εις τα γραφόμενά μας και λάβει τα κατάλληλα μέτρα, προς διορθωσιν των κακῶς έχόντων και χείρω βαινόντων τηλεγραφικῶν πραγμάτων.

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΔΟΓΜΑ ΔΙΪΣΜΟΥ ΕΝ Τῷ ΣΥΜΠΑΝΤΙ ΚΑΙ Τῷ ΑΤΟΜῳ,

ΘΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

I

Ο πρωτογενής άνθρωπος φως εκ των ένδον, ως από άφετηρίας, δεχόμενος, από του πυκνού σκότους εις την αχλύν αναγόμενος και το λυκόφως εν ταις έρευναις αυτου ήμεραν εκλαμβάνων, εκ δε του διακόσμου της ένδλου φύσεως, της εξιχνευούσης δια της ποδηγέτιδος αισθήσεως σχετικῆν ακρίβειαν περι άρχῶν, αιτίων, τάξεως και συναρμογῆς, εις επιμελείς θεωρίας περι σωματοειδούς φύσεως προαγόμενος, μεταρσιούται εν προφανεί συγχύσει και σπουδῇ εις την αναγνώρισιν μιᾶς αγαθοποιου εν τῷ άπειρῳ αρχῆς, προς ην οι φυσιοδίφαι σήμεραν δια της έρευνῆς και της σπουδῆς εκ των τελευταίων στοιχείων και της κλίμακος των οργανικῶν όντων ανυψοῦνται εξελίσσοντες τας παρεμπιπτούσας της ύδρογείου μεταμορφώσεως. Την αρχήν ταύτην η κριτική των πνευμάτων εμεθέδως έρμηνεύουσα και συν τη υπερτάτη σοφία την αιωνιότητα αυτη αποδίδουσα, αναγνωρίζει ψυχῆν του σύμπαντος, ού η καθολικώτερα περίνοια η προσπίπτουσα εν ταις αισθήσεσι δια των διηνεκῶν μεταβολῶν και αλλοιώσεων, προς ας ένδιεται η φωρέσθιος γῆ, διαυγάσει εν τῷ συστήματι τον διακοσμησαντα

το σύνταγμα, Θεόν, εφορεύοντα επί αιτίων αιτιατῶν και των σχέσεων αυτων.

Η των όλων τάξις και διακόσμησις εν τῷ έναρμονίῳ συστήματι πολλαπλή ούσα εν τη ποικιλία, άπλη δε και ένιαία εν τη συναρμογή και εν ταις αισθήσεσιν ημών ως τρεπτή και υποκειμένη εις υπεράνθρωπον δύναμιν υποπίπτουσα, από των αρχαιοτάτων χρόνων υπέστη την επισκόπησιν άδαιλείπτως ύφισταμένων αγέσεων εις την ανάπτυξιν του αρχικού ισχυρισμου του καταφυγόντος εις το άρ' αυτου είναι τον κόσμον δόγμα. Εν τούτοις ο άνθρωπος αισθανόμενος την άπαιστον ροήν εις άποροσιν της υπό τους πόδας έστίας και εξετάζων την ανώμαλον επιφάνειαν του ήμετέρου πλανήτου συνεστημένου εκ κοιλάδων, ταπεινῶν πεδίων, ύψηλῶν όρειῶν και διεργαγῶτων φαράγγων, μη δε δυνάμενος πρὸς της ευρύτητος και διαστάσεως των οικουμένων και κινουμένων σωμάτων ν' άνεύρη τον λόγον της εξασκλώσεως της γῆς, παραλασσομένης κατά το δοκοῦν του Κοσμητόρος, ως αι περιοδικαι αντικαταστάσεις των καθ' ημᾶς συστατικῶν διακόσμων, μηδὲ νάντιληφθῆ τον εϊρμόν και την τάξιν του εις τροπήν υποκειμένου κόσμου, αισθάνεται μὲν συγεχυμένως την δύναμιν του ποιητου, ως εισηγητου των πάντων, θαμβούμενος δε πρὸ του εκλάμπρου ωραϊσμου, του πανταγόθεν προσπίπτοντος, ανυψούται μέχρι των ανακτόρων του φωτός, εφ' ου τον λόγον φέρων της δημιουργίας άρχεται διασκευάζων την περι προνοία και δυνάμεως κρατούσαν δοξασίαν.

Περὶ την έρμηνείαν της αληθείας εν τη πραγματικῇ αυτῇ έννοιᾳ συμφώνως η Γεωλογικῇ επιστημῇ άδυνατούσα, μεθ' όλας τας εις τέλειποίησιν λεπτομερείας αυτης και άνεπιδέκτους συζητήσεως προόδους να επιφέρη μεταβολὰς του κεκυρωμένου νόμου της δημιουργίας. Ως δε η βαθμιαία πρόδοσις της ιστορουμένης εμψύχου ζωῆς τυγχάνει σήμεραν κεκυρωμένη υπό μακρῶς σεραῶν αυθεντικῶν παρατηρήσεων, ούτω και πᾶσαι αι ανακαλύψεις των γεωλόγων τείνουσιν εις την επιβεβαίωσιν και διασάφησιν των υπό αρχαιοτάτου καλῆμου πιστῶς δια της Βίβλου της φύσεως έρμηνευθέντων και αναπτυχθέντων περι των σκηνῶν του προαδαιμαίου κόσμου, αποδιδόμενοι ούχι εις τους νόμους της φύσεως τους όμολογοῦντας σύμβολον τον ύφισμόν, άλλ' εις υπερτάτην νοητικῆν Αίτιαν, εξ ης τεκμηριοῦται:

Ο Κύριος πάντων παντοδ ένυτὸν διαχειρ
σηρίζει τα πάντα, ζῶν τε τοις κασι προχέει,
ΦΥΣΙΣ δὲ πράγματός όνομα μόνον δάσχει,
ούπερ αιτία θεός, δε των πάντων έξάρχει.

Σπουδάσον την φύσιν αναφανεί ο Ουουη, διότι η φύσις εινε ο φίλος της αληθείας και έτι σαφέστερον ο περιώνυμος Κούπερος εκ των γεγονότων κρίνων της τε γεωλογίας και της περι κοσμογονίας ιστορήσεως της ιεράς Βίβλου αποφαίνεται:

ούτω φύσιν εκείνος σπουδάσει,
έν λαμπῆς αληθείας αύγάσει,
λαμπὰς η ΣΗ, μυστηριώδεις ΛΟΓΕ.

II

Εις την όρθην κατανοήσιν του περι ενότητος και προνοίας του Δημιουργου δόγματος των αρχαίων Έλληνων μαρτυρίαν έχομεν τον Πλάτωνα, διδάξαντα περι του αρχικού αγαθου, δι' ου ο ύπεροχος νοῦς διακρίνει την θεϊαν σοφίαν εν τῷ μέσω σύμπαντος, άλλ' εν προφανεί συγχύσει, δηλουμένην περι έπαιροῆς και σχέσεως της θρησκείας θεωρία προς την ήθικῆν των Έλλήνων, ών την κριτικῆν των πνευμάτων, και τους νόμους εξετάζων ο ιερός Αύγουστίνος δοξάζει, ότι ο

Ο ΠΛΑΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΟΥΝΙΟΥ ΟΜΙΛΙΑΝ ΤΟΙΣ ΜΑΘΗΤΑΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

αρχαίος φιλόσοφος εγγύρισε τὸ Θεὸν ἐν μέρει, ἐκ δὲ τῶν μεταγενεστέρων ἐρμηνευτῶν αὐτοῦ ὁ Μοσχῆμ, Βρούσκος καὶ Κουδουράθ, καίπερ διαφωνοῦντες πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς φύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κόσμου, ἐπικυροῦσι τὴν θεωρίαν τοῦ Πλάτωνος ὑποθέσαντος τὴν ὑπάρξιν ζωτικῆς δυνάμεως εἰς τὸ χάος καὶ ἀναγνωρίσαντος ψυχὴν παχσίαν κινουσαν ἀνομάλως τὴν ὕλην, ἀφ' ἧς διεκρίνετο καὶ ἦτις μετὰ ταῦτα ἡ ψυχὴ τοῦ κόσμου προβάλλουσα τεκμηριοῦ ὑφισταμένας τὰς δύο αἰωνίας ἀρχάς, αἱ εἰς τὸν Φαίδρον ἀποκαλεῖ τὴν μὲν ἀγαθοποιόν, τὴν δὲ κακοποιόν δύναμιν.

Ἄλλδ πρὸ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς σχολῆς κεφαλαίως ἄλλοι γνώσεις μεταφυσικῆς καὶ καθόλου κοσμοσοφίας

εὐμεδέως καὶ εὐρύθμως ἐρμηνεύονται ἐν τοῖς ἐνθέοις ἐπιλόγοις τῶν δαιμονίων φῶν τοῦ Πινδάρου ὑπομνησκοντος ἐκ τῆς περικλεοῦς Καδμίας τοῖς ἐπαίρομένοις Ὀλυπιονίκαϊς καὶ μετὰ θαυμαστῆς στραφῆς τοῖς βροτοῖς, ὅτι γενικὸς ἔφορος τοῦ σύμπαντος εἶνε ὁ Θεὸς μόνος περὶ μελλόντων μεριμνῶν καὶ ἐνεργῶν :

Σύμβολον δ' οὐ πῶ τις ἐπιχρονίων
Πιστὸν ἀμφὶ πράξιός ἐσ-
σομένης εὐρεν Θεοθεν.
Τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φράσαι.

Ἄλλαχοῦ δὲ μετεωρούμενος περὶ μελλούσης ζωῆς καὶ κρίσεως εὐαγγελικώτατα ἄδει :

Ψυχαὶ δ' ἀσθεῶν ὑπουράνιοι
Γαῖα πωτῶνται ἐν ἄλγεσι φονίαις
ὑπὸ ζεύλοισ ἀρίκτοις κακῶν·
Εὐσεβῶν δ' ἐπουράνιοι νόισαι
Μολπαῖς ΜΑΚΑΡΑ ΜΕΓΑΝ ἀπίδονε· ἐν ὕμνοις.

Ἡ διαυγῆς διάνοια τοῦ θεσπεσίου ποιητοῦ βεβαίως ἐννοεῖ οὐχὶ Θεὸν μέγαρον τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν, ὡς ἀρχαλεῖ τὸν Δία, ἀλλ' Ἰπατόν ἐν οὐρανῷ οἰκοῦντα, ὃν αἱ ψυχαὶ τῶν εὐσεβῶν ὑμολογοῦσι καὶ πρὸς ὃν ὁ μετὰ αἰῶνας ἀναφανεῖς Χριστιανισμὸς ἀπέδωκε τὴν ἐνότητα τοῦ ὑπερτάτου ὄντος, ὑποτάξας ἅμα εἰς τὴν παντοδυναμίαν Αὐτοῦ τὰς τε πολλαπλάς τοῦ σύμπαντος ἀλλοιώσεις καὶ τὰς δοκιμασίας τοῦ βίου, περὶ ὧν αὐθις ἡ προφητικὴ μουσα συνέτιζουσα τὴν ἐφημερον ἐπαρσιν τοῦ ἀνθρώπου ἀναφωνεῖ :

Ἐπάμεροι τί δὲ τίς ; τί δ' οὐ τίς ;
Σκιαῖς ἄναρ, ἀνθρώποι.

Πύθια, εἰδ. Η'. 185

Ἡ ὑπερπετής τοῦ ποιητοῦ σοφία ἐστὶ μᾶλλον διαυγάζει φερομένη περὶ λειτουργίας καὶ ἐκτάσεως τοῦ σύμπαντος καὶ ὡσεὶ χειραγωγούσα ἀπὸ τῆς κοινοτάτης ἐννοίας τῆς Ὀντολογίας, ἀνοψοῦ ἡμᾶς εἰς τὴν ἀνωτάτην καὶ ὑπερκειμένην σκέψιν τῆς κοσμοσοφίας προσηκόντως συμπορίζουσης τὸ ἐκ πλείονων φύσεων διακεκοσμημένον ἐνιαῖον σύνταγμα, περὶ οὗ μετ' ἐπιστημονικῆς μὲν καινοτομίας, καθολικῆς δὲ πίστεως ὁμολογεῖ

Θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδες-
αι τέκμαρ ἀνήτα·
Θεός, δε καὶ πτερόεντα
Ἄστων κίχων, καὶ θαλασσαί-
ον παραμείδωται
Δελφίνα· καὶ ὑψηρόνων τίν' ἔκαμψε
Βροτῶν, ἐτέροισι δὲ
Κύδος ἀγίραον παρῆδωκε·

Πύθια Β' γ.

Ἀναγόμενος δὲ ὁ σοφὸς καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ περὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ὑπακοῆς καὶ τῆς ἐξουσίας Αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ θεωρῶν πρῶτον σπινθήρα τοῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς τὸν ἀνθρώπον, ὃν εἰς φῶς ἄγων μυστηρίων καὶ νοημάτων, συντελεῖ εἰς τὴν ἐμπέδωσιν μιᾶς θετικῆς πίστεως, ὑποστηρίζουσης τὸ ἀδιάσειστον ἔρεισμα αἱς ἀληθείας ὡς ἐφεξῆς (1)

Χρῆ δ' οὖν πρὸς τὸν Θεὸν αὐτὸν μηδέποτε ἐρίζειν·
κύριος γὰρ ὢν ἀπάντων, διοικεῖ βίωσιν ἐθέλει,
τοῖς μὲν διδοῦς, ἀπὸ δὲ τῶν ἀπαιρῶν,
ἐτέροις δὲ προστιθεῖς μεγάλην δόξαν·
ἀλλὰ ταῦτα τὴν τοῦ φθονοῦτος οὐκ εἰσέρχεται καρδίαν·
ἐλκόμενος γὰρ ὡς ἐπὶ στάθμης περιττῆς καὶ ἀνοήτου,
πρὸς ἃ διακρίνεται, φθάνει ἐμπήκας βέλος ὀδυνηρῶν
τῆ ἑαυτοῦ καρδία, πρὶν εἰς πέρας ἀγαγεῖν,
ἃ μεμλετήκαε κακῶς τινα ποιῆσαι.
Καλὸν οὖν, ὃν ἔτυχέ τις ἔχειν ζυγὸν
τὸν ἑαυτοῦ πιέζοντα ἀνέχονα,
ραδίως τοῦτον φέρειν·
σκληρὸν γὰρ αὐτῷ καὶ ἐπικίνδυνον ἔσται
πρὸς κέντρα λακτίσειν.

Ἄλλὰ μὴ προτιθέμενος νὰ κατὰσχῳ θέσιν τῆς ἐπι-
στήμης πρὸς τὴν θεολογίαν ἀφίκαται ἐκ τῶν πορισμά-
των, τῶν ἐρευνῶν καὶ μελετῶν νὰ μορφωθῆ στραφῆς
στηριζομένη ἐπὶ τοῦ θετικοῦ τῆς ὑπὸ τὴν γῆν
ἐνασχολουμένης ἐπιστήμης.

III

Ὁ γεωλόγος ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς ἀνακαλύπτων ἀπολιθώματα καὶ ἀποτυπώματα τῶν παντοειδῶν ζώων καὶ φυτῶν τοῦ προαδαιμαίου κόσμου καὶ ἐν σειραῖς

(1) Πρὸς εὐχερῆ κατανόησιν αὐτοῦ παραθέτω ἐρμηνείαν πιστήν. Πύθια Β' ὁδὴ Ἱερῶν Ἀρμάτων κλπ. ἐν ἐπιλόγῳ.

πετρομάτων, ἀλλεπαλλήλως κειμένων, τὰς ἐποχὰς τοῦ σχηματισμοῦ ἐνδεικνύουσιν, κατὰ συγκυρίαν ὁμολογεῖ τὴν δημιουργίαν καὶ ὑπάρξιν τοῦ συνόλου ἔργου, περὶ οὗ πρὸς χιλιετηρίδων ἡ φιλολογικὴ θεολογία προσάγει πραγματικὰς μαρτυρίας καὶ ἐτι ἀπωτέρω ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν ὁ χρονολογικὸς πίναξ τῆς ἱερᾶς Βίβλου μεγαλοπρεπέστατα ἐνδεικνύει ὅτι ἡ ὀψιγενὴς γεωλογικὴ ἐπιστῆμη ἀδυνατεῖ νὰ ὁμολογήσῃ.

Ὁ δίκην τυμβονόμου κατερχόμενος εἰς τὰ μυχιατάτα τῆς γῆς γεωλόγος μετ' αὐθεντικότητος προσεπιμαρτυρῶν τὰ μέλη τοῦ φυτικού καὶ ζωϊκοῦ βασιλείου ἐκ τοῦ Ζωοφύτου διὰ τῶν διαμέσεων τάξεων τῶν ἀσπονδύλων μέχρι τοῦ ἀνθρώπου βεβαίως τὴν ἱστορομένην ἐμφυχον ζωὴν ἐπικυροῖ καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς προτάσεις τὰς συναπτούσας ἐν τῷ συνόλῳ κρίκουσ ἀποκαλύπτουσας ἐν μέσῳ τῶν ἀπολελιθωμένων λειψάνων καὶ πετρομάτων τὰς ἀναμνηρίους ἐκείνας; παραδόσεις, περὶ ὧν ὁ φιλοσοφῆσας Οὐόλφιος, ἄρτιον κοσμήσας διδασκαλίαν τῆς κοσμολογικῆς θεωρίας, ἀποφαίνεται ὅτι ὁ Κόσμος τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐστὶ σύστημα, οὗ μέρη καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ τῶν ἐν τούτοις περιεχομένων φύσεων. περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης περὶ Κόσμου πρὸς Ἀλέξανδρον ὀρίζει ὅτι λέγεται καὶ ἑτέρως Κόσμος ἡ τῶν ὄλων τάξις καὶ διακόσμησις, ἡ δὲ φύσις κατὰ Οὐόλφιον συνδεομένη διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν δυνάμεων συνεχεται; καὶ καλλύνεται διὰ τῆς συναφείας τῶν συγκροτούτων αὐτὴν ὄντων ἀναφερομένων ἐν ἐνὶ συστήματι, οὗ κοσμητῶρ θεὸς ὁ διακοσμῶν τὸ σύνταγμα, δι' οὗ κατὰφαίνεται ἡ καθολικώτερα ἐν τῷ Κόσμῳ πρῆνοια, ἡ προσπίπτουσα ἐν ταῖς αἰσθησεῖσι διὰ τῶν διηνεκῶν μεταβολῶν καὶ ἀλλοιώσεων, πρὸς ἃς ὑπέκει ἡ φρεσῆσις γῆ. Ὁ Ἀριστοτέλης ἐπισκοπήσας τὰ τε αἰτία καὶ αἰτιατὰ καὶ τὰς σχέσεις αὐτῶν, ἐξ ὧν ὑφίσταται ἀδιαλείπτως ἡ ἀπαιστος βροχὴ καὶ ἀπορροή τῆς ὑπὸ τοῦς πόδας ἡμῶν ἐστίας, ἐξετάσων τὴν εὐρύτητα καὶ διάστασιν τῶν οἰκουμένων καὶ κινουμένων σωμάτων καὶ βλέπων τὴν ἀνώμαλον ἐπιφάνειαν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου πρεσβεῖται, ὅτι ὁ συνηρμοσμένος Κόσμος ἦν πρὶν ἀλλοίως ὡς πρὸς τὰ ὄντα, ἀδελον δὲ ἀν διέφερε κατὰ τὸν εἰσὸν καὶ τὴν τάξιν ἐνεκεν τῆς ἐξαλλοιωθείσης ὑποστάσεως τῆς γῆς, παραλασσομένης κατὰ τὸ δοκοῦν τοῦ ὄντος, ὡς οἱ καθ' ἡμᾶς συστατικοὶ γενικῶς διάκοσμοι. Οὕτω τὸ πολλαπλοῦν ἐν τῇ ποικιλίᾳ, ἀπλοῦν δὲ καὶ ἐνιαῖον ἐν τῇ συναρμογῇ καὶ τάξει σύστημα τῆς ὑδρογειοῦ σφαιρας μὴ ὄν αἰώνιον, ἀτε ἀρχὴν ἔχον, ὑποπίπτει εἰς τὰς αἰσθησεῖς ἡμῶν ὡς τρεπτόν καὶ ὑποκείμενον εἰς ὑπερτάτην δύναμιν, ἐξ ἧς τινες ἀνεπτύξαν δι' ἐπιπλαίων ἰσχυρισμῶν ὡς δόγμα τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ εἶναι τὸν κόσμον. Τὸ δόγμα τοῦτο προφανῶς προσκοῦει εἰς τὸ ὑφεστὸς ἀναλυόμενον μέγα σύστημα, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται, ἡλίου φαεινότερον, ὅτι Κόσμος ἀπλοῦς μὴ ὑφιστάμενος ὑπόκειται εἰς τροπὴν ἀποκαλύπτουσαν ποιητὴν εἰσηγητὴν τῶν πάντων, περὶ οὗ ἐκ μὲν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὁ τῆς Ἀσπρης βλαστός Ἡσιόδος ὑπερφῶς ἀποφαίνεται, ὁ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ καὶ ὁ Πλάτων διδάσκει, ὡς καὶ πάντες οἱ ἐκ τῆς Στωῆς φιλόσοφοι, ἐκ δὲ τῶν ἐθνῶν παρὰ μὲν τοῖς Περουίταις τὸ Παχχάιαχαχίη ὕμνει τὸν δημιουργόν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, παρὰ δὲ τοῖς Μεξικανοῖς τὸ Βιτζλιπουτζλι τὸν ποιητὴν τοῦ σύμπαντος γεραίρει καὶ ἐτι σαφέστερον τὴν περὶ Δημιουργοῦ κρατοῦσαν δοξασίαν τῶν Ἑλλήνων ἐκθέτει ὁ Πορφύριος; οὕτω; ὄρα γὰρ φησι τὴν τῶν Ἑλλήνων σοφίαν, οὕτωσι διασκοπούμενος τὸν γὰρ Δία, τὸν νοῦν τοῦ Κόσμου ὑπολαμβάνοντες, ὅς τὰ ἐν αὐτῷ ἐδημιούργησαν ἔχων τὸν Κόσμον.

Ἡ δοξασία «ὡς ἐκ Θεοῦ τὰ πάντα καὶ διὰ Θεοῦ ἡμῖν συνέστηκεν» ἦν πατριὸς τοῖς Ἑλλήσιν. Ὁ Πίνδαρος ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καταπολεμεῖ τὴν περὶ κοι-

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΔΑΥΡΟΝ

νης αρχής θεών και ανθρώπων δοξασίαν. Ο Άριστοφάνης χειροκροτείται εν τῷ θεάτρῳ διακοιμωδῶν τὴν αναίδειαν τῶν θεῶν και ὁ Ἄριστοτέλης ἐν τῇ ἀληθεῖ φιλοσοφίᾳ περὶ ὑπερτάτου ὄντος ἀπορῶν ἐν τοῖς Τοπικοῖς λέγει «πότερον οὕτως ἔχει ἢ οὐχ οὕτω ... οἷον πότερον ὁ Κόσμος αἰδιος ἢ οὐ;». Τὴν ἀπορίαν τοῦ φιλοσόφου ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν οἱ μὲν προσεχώρουν μυστικῶς εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐνόητος τῆς θεότητος, οἱ δὲ ἀνεπέμπεον εὐχὰς και ἕτεροι διεμαρτύροντο πρὸς τοὺς ἄρχοντας, διασκευάζει διὰ τῆς διαλεκτικῆς ὁ Πλάτων, οὐ πᾶσα ἐπιλία ἀπὸ φωτός ἀρχεται και εἰς φῶς καταλήγει. Ὁ σοφὸς τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Σχολῆς, βεβουθισμένος εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ ἀγαθοῦ, οὐ συγκεχυμένως ἐφαντάζετο τὰς εἰκόνας, ἐρωτᾷ και πῶς ἐπαναπαύεται αὐτό; Πῶς δύναται νὰ τὸ ζητήσῃ κανεῖς, εἰς τὰς ἀλαζονικὰς γνώσεις, εἰς τὰς ἡδονὰς ἢ εἰς τὸν θαμβοῦντα ἡμᾶς ἐκλαμπρον ὠραισμόν; Οὐχί, καθ' ἑαυτὸν ἀπαντᾷ ἐν τῷ τρεπτῷ τούτῳ Κόσμῳ, ἀλλ' εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ φωτός ἐκεῖ ἀνυψοῦντες τὸν νοῦν ἀναγγεῖλωμεν τοῖς θνητοῖς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἀληθοῦς ὑπερτάτου ὄντος. Μεταρσιούμενος δὲ εἰς τὸ ἀρχικὸν ἀγαθὸν φέρει τὸν λόγον περὶ δημιουργίας δύο Κόσμων, ὧν ὁ μὲν ὁρατός, ὁ δὲ ἀόρατος και ὁ μὲν δημιουργηθεὶς κατὰ πρωτότυπον τοῦ ἑτέρου εἶναι ὁ παρ' ἡμῶν οἰκούμενος, εἰς δὲ τὰ πάντα ὄντα ὑποκειμένα ἀπαύστω; μεταβάλλονται ἐν τῷ μέσῳ ποικίλων εἰκόνων, ὁ δὲ περικλείων τὰ ἀρχέτυπα τῶν ὑποκειμένων τυγχάνει ἀληθῆς και ἀμετάβλητος. Ἐπὶ τὸ γε νῦν, ἐξακολουθεῖ ὁ σοφὸς ἀνὴρ, ἡ ἀληθῆς εἰκὼν τῆς ἀνθρωπότητος εἶνε βεβουθισμένη εἰς χάος ἀπειρον βεβαρμένον ἐκ τῆς νηπιώδους γνώσεως τοῦ Κόσμου, ἐξ οὗ ἀνάγκη νὰ ἐξέλθωμεν και ἀπαλλαγῶμεν ἡδονῶν φερουσῶν πικρίας και μετάνοιαν, ἀγαθῶν περιεχόντων φάσιν ἀπατηλὴν και ἀρετῶν ἐρειδομένων ἐπὶ βάσεων εὐθράστων, ἀπεκδύομενοι δὲ τῆς φαινομενικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως νὰ προσεγγίσωμεν εἰς τὸν νοητὸν κόσμον, οὗ ἡ θεῖα φύσις ἀπομακρύνει τὰς αἰσθήσεις και τὰ πάθη και διεγείρει ἐν τῇ ψυχῇ τὴν ἐφεσιν τοῦ ἀρχικοῦ ἀγαθοῦ, ἀπορρέοντος ἐκ τοῦ ὑπερτάτου ὄντος; τοῦ καθοδηγοῦντος τὸ σύμπαν.

Τὸ κάλλος τοῦ διαφανοῦς γόνου τοῦ Ἰοστεφάνου ἄστειως τῆς Τριτογενείας κατοπτρίζεται ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς ἀληθείας, ἣν ἀνήγειρεν ἡ ὑψηλὴ λογικὴ τοῦ Εὐκλείδου, ἰδρυτοῦ τῆς Ἐριστικῆς Σχολῆς.

Ὁ φιλόσοφος τῆς Μεγαρίδος ἐκ τῆς ἡδονῆς τῶν αἰσθήσεων και τῆς τέρψεως τοῦ φωτιζομένου πνεύματος ὁρμώμενος και τὴν ἐντέλειαν παντός γένους εἰς ἰδιότητος ἀναλῶν σχηματίζει κλίμακα εἰδικῶν ἰδεῶν, ἐξ ὧν παράγει τὴν γωνικὴν ἰδέαν τοῦ ἐμφύχου ὄντος και τῆς καθολικῆς οὐσίας ἐκ ταύτης δὲ και τῆς καθολικότητος τῶν ἰδεῶν εἰς τὴν εἰδικὴν ἐλκόμενος λογικὴν κλίμακα προσδιορίζει τὰ ἐξαρτήματα κατερχόμενος ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄντος εἰς τὸν ἑμμεσον βαθμῶν τοῦ γένους και τοῦ ὑποκειμένου εἶδου, ἀμφοτέρων ἐχόντων πρὸς ἄλληλα σχέσιν, δι' ἧς προσδιορίζεται ἡ ἐντέλεια τοῦ γένους, διαχέοντος ἤδη τὴν μεγαλωπρέπειαν τῶν ἐμφάσεων αὐτοῦ τοῦ χωροῦντος πρὸς τὸν Γνώμονα τοῦ ἀπειρου, εἰς οὗ τὴν ἀνάλυσιν ἐξ ἄλλου ὁ Φιλόλαος παρατηρήσας τὴν ἐπικρατούσαν συμμετρίαν και ἀπλότητα τῶν κινουμένων σωμάτων, καθαρῶς ἐπισκοπήσας τὴν ἀλήθειαν και καθοδηγηθεὶς ἐξ αὐτοῦ τοῦ αἰσθηματος τῆς συμμετρίας ἀνυψοῦται πρὸς τὸ Φῶς τῆς φύσεως, ὅπερ ὁ μὲν Κέπλερ Ἀστέρη τῆς πίστεως ἀποκαλεῖ, ὁ δὲ Μίλτων τὴν διαύγειαν τοῦ ἀρχικοῦ τύπου ἀποθαυμάζων ὁμολογεῖ:

Θεὸς ἡγεῖται παντός ἔργου και λόγου.
(Ἐπεται τὸ τέλος)

Ἐπὶ σπανίας ἀλγῶς ἐπιτυχίας ἐστέφθη ἡ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἐπίδαυρον ἐκδρομῆ, ἣν διωργάνωσεν ἐσχάτως ὁ νεοπαγῆς ἐν τῇ πόλει τοῦ Πειραιῶς Ὀμιλος τῶν Ἐκδρομῶν, πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἐκεῖ ἱεροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Οἱ ἐκδρομεῖς ἀνερχόμενοι εἰς 200 περίπου, ἐν οἷς και πλεῖστοι οἰκογένειαι και ἄλλοι, ἐξεκίνησαν ἐντεῦθεν εἰς τὰς 3 1/2 μ. μ. τοῦ παρελθόντος Σαββάτου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Κεφαλληνία» και μετὰ τριῶρον ἀκριβῶς αἴσιον και τερπνότατον πλοῦν, κτὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ὁ ἐκ τῶν συμπλοτήρων κ. Ἰάκωβος Δραγάτης ἐξέθηκε σαφέστατα τὰ περὶ Ἀσκληπείου και τοῦ τρόπου, καθ' ὃν ἐν αὐτῷ ἐτελεῖτο ἡ θεραπεία τῶν προσερχομένων νοσοῦντων, ἀπειδιβάζοντο εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς ἀρχαίας Ἐπίδαυρου. Ἐνταῦθα ἐτυχον θερμότητος και ἐγκαρδίου ἀληθῶς ὑποδοχῆς και περιποιήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ δημάρχου, τοῦ παρέδρου, τοῦ εἰρηνοδίκου και τῶν κατοίκων. οἵτινες ἀφιλοκερδέστατα διέθεσαν τὰς κατοικίας των εἰς ξενῶνας πρὸς διανυκτέρευσιν.

Τὴν πρωίαν εἰς τὰς 3 ἐξεκίνησαν διὰ τὸ ἀρχαῖον θέατρον, ὑπὸ τοὺς ἦχους τῆς μουσικῆς ἐπιδαινόντες οἱ πλεῖστοι ἵππων και ἄλλοι φρονιμώτεροι ὄνων και ἡμιόνων, καθόσον ἢ πρὸς τὸ Ἀσκληπιεῖον και τὸ θέατρον ἄγουσα, οὕτω μόνον εἶναι ἀσφαλέστερον βατή. Τινὲς δὲ και τούτων μέλη τοῦ παλαιοῦ «Ὀμίλου τῶν Πελοπόνων», οὕτινος συμπλήρωμα και τελειοποίησις, δύναται τις νὰ εἴπῃ, εἶναι ὁ ἤδη τόσον εὐδοκίμως δρῶν «Ὀμιλος τῶν Ἐκδρομῶν», περὶ ἀνήλθον πρὸς τὸ ἱερόν, διανύσαντες μετὰ τῆς ἐπιστροφῆς ἐπτὰ-ῶρον πορείαν μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς και ἀπολαύσεως.

Ἡ πορεία ἔοχε πολλὰ φαιδρὰ ἐπεισόδια διὰ τοὺς ἵππευοντας και πελοποροῦντας συνήθως εἰς τὰς τοιοῦτου εἶδους ἐκδρομὰς. Ὁμολογουμένως ὁμως πολὺν πορεία διὰ τοπείων ἐξόχου κάλλους φυσικοῦ, ὑπῆρξε θελκτικωτάτη και ἀναντιρρήτως θαυμασία.

Ἐπὶ τόπου ἐφθασαν τὴν 6 τῆς πρωίας, ὅπου ὁ ἐκεῖ ἐφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Χ. Ἡλιόπουλος λόγιος και προσηνέστατος νέος και συνεργάτης τῆς «Φύσεως» προσεφώνησε τοὺς ἐκδρομεῖς, ἀντεφώνησε δὲ καταλλήλως ὁ παρακολουθῶν καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χατζιδάκης.

Μετὰ τοῦτο οἱ ἐκδρομεῖς ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ κ. Ἡλιοπούλου και τὰς ἐπεξηγήσεις τοῦ παντός ἐπαίνου ἀξίου, γυμνασιάρχου κ. Ἰακ.

Χ. Δραγάτης ἐπεσκέφθησαν τὸ θέατρον τοῦ Πολυκλείτου τῆς 4ης ἑκατονταετηρίδος π. χ. τὸ ὁποῖον σώζεται μέχρι τῆς σήμερον, σπουδαῖον διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὀρχήστρας ἐξ οὗ καταφαίνεται, ὅτι τὰ δράματα δὲν ἐδιδάσκοντο ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας.

Τὸ ἀρχαῖον τοῦτο θέατρον, ὑπὸ ἐποψιν διατηρήσεως, εἶναι τὸ μόνον, ὅπερ αἰ ἐπιδρῶμαι και ὁ χρόνος ἐσεβάσθησαν. σωζόμενον τελειότατον και ἐπιμελέστατον φυλαττέμενον, χάρις εἰς τὰς μερίμνας τοῦ ἐπιβλέποντος ἐκεῖ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων.

Τὸ θαυμαστότερον ἐκ τῶν παρατηρουμένων εἶναι ἡ ἐν τελειότητι ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ τε θεαματικοῦ και ἀκουστικοῦ μέρους. διότι οἱ και εἰς τὰ ἄκρα θεαταὶ δύναται ἐπίσης καλῶς νὰ βῆ. πουν, ὅσον και οἱ εἰς τὸ κέντρον και οἱ εἰς τὰ ἀνώτατα ἐδῶλια καθήμενοι, δύνανται ἐπίσης καλῶς ν' ἀκούουν ὅσον και οἱ εἰς τὰ πρῶτα εὐρισκόμενοι. Ἐὰν δὲ ρίψῃ τις μικρὸν νέμισμα εἰς τὸ κέντρον τῆς ὀρχήστρας, ὁ ἦχος ἀκούεται εὐκρινέστατα και εἰς τὴν κορυφὴν.

Μετὰ τὸ θέατρον ἐπεσκέφθησαν τὸ ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καεστραμμένον δυστυχῶς μέχρις ἐδάφους και ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε

τὸ γνωστὸν χρυσοελεφάντινον ἄγαλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλ' ἀποθαυμάζει τις ὄντως τὴν θαυμασίαν σκέψιν, ἣτις ὠδήγησε τότε τοὺς εὐφραντάστους πατέρας ἡμῶν εἰς τὴν ἰδρυσιν τοιοῦτου ἀσύλου (σανατορίου τῆς ἐποχῆς μας) εἰς τόπον. ἐνθα ἡ διαμονὴ ἡμερῶν τιῶν μόνον, δύναται νὰ προσδώσῃ και εἰς τὸν ἀσθενέστερον ὀργανισμόν εὐδιαθεσίαν και εὐεξίαν και νέας δυνάμεις και ζωὴν. Πόσον οἱ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἄνθρωποι ἐγνώριζον νὰ ἐκλέγῃσι τὰ κατάλληλα πρὸς ἀνακούφισιν και ἀναψυχὴν τοπετα και δὴ νὰ τὰ τιμῶσι διὰ τῆς ἰδρυσέως ἀρμοδίων τεμνῶν, ἀφιερωμάτων και κτιρίων!

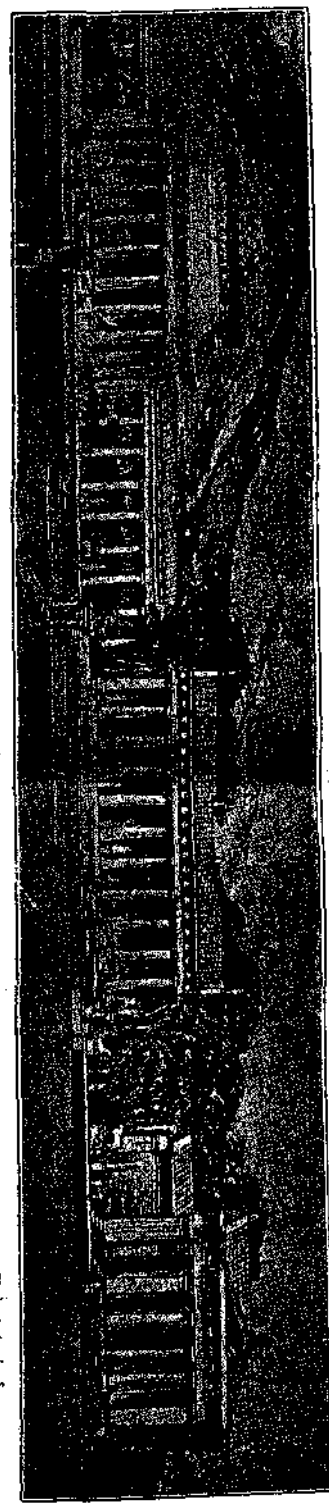
Μετὰ ταῦτα ἐπεσκέφθησαν τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, τὸν περιφημον θόλιον τοῦ Πολυκλείτου μετὰ τοῦ λαβυρινθώδους ὑπογείου, ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τίθεται ὁ τοῦ Ἀσκληπιοῦ τάφος. παρετέρω τὸ ἰδιορρυθμον Στάδιον, ὅπερ ἀπολήγει εἰς τετραγωνικὸν σχῆμα.

Εἶτα δὲ μετέβησαν εἰς τὸ μὲγα Γυμνασίον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ὑπάρχει μικρὸν Ῥωμαϊκὸν Ὁδεῖον, τὰ προπύλαια τοῦ ὁποίου μετεποιήθησαν εἰς ναὸν τῆς Ὑγείας. Εἶδον τὸν λουτήρα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὴν βιβλιοθήκην και τὰς δύο μεγίστας στοὰς τοῦ Ἀβάτου και τὴν θέσιν, ἐνθα δι' ἐγκοιμώσεως ἐθεραπεύοντο οἱ ἀσθενεῖς· εἰσῆλθον δὲ και εἰς τὰς Ἀκτὰς, ἣτοι τὸ Ῥωμαϊκὸν λουτρόν και τὸ παρ' αὐτῷ στωϊκὸν οἰκοδόμημα, ἐνθα ὁ διπλοῦς ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος και τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τῶν καλουμένων Αἰγυπτίων ὁμοίως και εἰς τὸ παλαιὸν ἱερόν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὅπερ μετεποιήθη εἰς οἰκῆμα τῶν ἱερῶν και ἀπεθαύμασαν τὸ μὲγα οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν ὡς ξενῶν, τὸ καταγῶγιον καλούμενον, ὡς και τὸ ἐλληνικὸν λουτρόν και τὸ ἱερόν τῶν Διοσκούρων κατελθόντες και μέχρι τῶν διπλῶν προπυλαίων τοῦ ἱεροῦ, ἐνθα ὑπάρχει ἡ ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς Ἐπίδαυρου φέρουσα ἀμαξητὴ ὁδός.

Μετὰ ταῦτα ἐπεσκέφθησαν τὸ Μουσεῖον και εἶδον μακρόθεν τὴν θέσιν, ἐνθα ὁ ναὸς τοῦ Μαλεάτου Ἀπόλλωνος. Ἀποθαυμάσαντες δὲ μακρόθεν τὴν θεῶν τοῦ Κυναρτίου ὄρους κατῆλθον διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ εἰς Π. Ἐπίδαυρον, ὅπου ἡ αὐτὴ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ἐπηκολούθησε.

Κατόπι ἐγένετο πρὸς ἀνάμνησιν και κύρωσιν τῆς ἐκδρομῆς των ταύτης, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἡ βιάπτισις μιᾶς κόρης, Ἐπίδαυρίας, ἧς ἀνάδοχοι παρέστησαν δύο τῶν μελῶν τοῦ «Πειραιϊκοῦ Ὀμίλου Ἐκδρομῶν», ἀντιπροσώπευσαντα αὐτὸν και δώσαντα τὰ ὀνόματα Ἡπειὸν (μῆτηρ τοῦ Ἀσκληπιοῦ), Ἀντιγόνη και Περσεφὼν.

Κ. . .

Ἐκδρομὴ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐκδρομὴ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ἐκδρομὴ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ.

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ΥΠΟ ΕΠΟΨΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ, ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ

(Μετ' εικόνας)

(συνέχεια: Ίδε προηγ. φύλλον)

Επί της αὐτῆς θέσεως, ἔνθα σήμερον εὐρίσκειται ἡ μεγάλη αὐτῆ λίμνη τῆς Μεγάλης, ὑπῆρχον ἄλλοτε πλουσιώτατοι νομαὶ καὶ περίφημοι ἀγροὶ καλλιεργήσιμοι. Ἦτο μία ἐκ τῶν ὠραιότεων ἐπαρχιῶν τῶν Φαραῶ, ἀλλ' ἔκτοτε, ἀφῆλτο ἀκαλλιέργητος, μετεβλήθη εἰς βόλτου καὶ εἶτα εἰς λίμνην, ὑπὸ τὴν διπλὴν ἐπήρειαν τῶν ὑδάτων τοῦ Νείλου καὶ τῆς θαλάσσης. Ἡ λίμνη αὕτη λίαν ἰχθυοφόρος καὶ ἐσπαρμένη πού καὶ πού διανησιδίων, συγχάζεται ἤδη ὑπὸ ἀγέλων πελαργίων, ἐρωδιῶν, πελεκάνων, φοινικοπέτρων, νησσῶν, λάρων καὶ θαλασσίων χελιδόνων καὶ εἰναι μοναδικὸς κατ' ἐξοχὴν τόπος διὰ τοὺς φιλοθήρας. Μηχανικὸι τινες ἐβελκίωσαν, ὅτι διὰ τῶν ὑπαρχόντων σήμερον μέσων δύναται τις ἐκ νέου ν' ἀποξηράνη τὴν λίμνην καὶ ν' αὐξήσῃ σημαντικῶς τὰς καλλιεργήσιμους γαίας τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ Ἰσμαίλια, μικρὰ ὠραία πόλις, κειμένη εἰς τὸ μέσον περίπου τοῦ μεταξὺ Πόρτ-Σαϊτ καὶ Σούεζ ἰσθμοῦ, εἶναι καὶ αὕτη ἔργον τοῦ Ἀσέψ, ἀλλ' ἀτυχῶς βαθυθῶν φθίνει καὶ ἐρημύεται, καθόσον οὐδὲν μέλλον κέκτηται, ὁ δὲ μικρὸς πληθυσμὸς τῆς ἀποτελεῖται μόνον ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἐταιρείας τῆς διώρυγος, ἥτις ἐνταῦθα ἔχει ἀρχῆθεν τὰ γραφεῖα τῆς.

Τὸ Σουέζ κείται, ὡς τὸ Πόρτ-Σαϊτ, ἐν τῇ Μεσογείῳ, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τῆς διώρυγος ἐν τῇ Ἐρυθρῇ, ὁ δὲ λιμὴν αὐτοῦ δύναται νὰ περιλάβῃ διακόσια πλοία. Εἶναι ἐπίσης ὠραία εὐρωπαϊκὴ πόλις με μεγάλας καὶ καλὰς οἰκοδομὰς καὶ ἐμπορικὴν κίνησιν ζωηράν. Δώδεκα χιλιόμετρα πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Σουέζ εὐρίσκονται αἱ πηγαὶ τοῦ Μωῦσεως, ἔνθα οἱ Ἰσραηλίται μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ στρατοῦ τοῦ Φαραῶ διεθρύλλησαν τὰς ὕδας τοῦ θριάμβου τῶν. Εἶναι μικρὰ ὄασις, κατάφυτος ἐξ ἐξοφονίων καὶ φοινίκων, πλὴν σήμερον δὲν ὑπάρχει ὕδωρ πόσιμον ἔστω καὶ δι' ὀμάδα περιηγητῶν, πολὺ δὲ μάλλον διὰ στρατιῶν. Ἰσως κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μωῦσεως νὰ ἦτο ἐνταῦθα ἐπαρχία ἀκμάζουσα καὶ ἡ ἐρήμος νὰ κατέστρεψεν αὐτήν, ὡς κατέστρεψεν ὑπὸ τὰς δυναστείας τῶν Περσῶν, τῶν Ρωμαίων, τῶν Ἀράβων, τῶν Μαιμελούκων καὶ τῶν Τούρκων τὸ ἡμισυ τῆς Αἰγύπτου. Μόνον ὑπὸ τοὺς Πτολεμαίους ἡ Αἰγύπτος διωκῆθη καλῶς, ὑπὸ πᾶσαν δὲ ἄλλην ξένην δυναστείαν, ἐπάθεν. Ἀπεδείχθη δὲ, ὅτι ὅποταν ἡ Αἰγύπτος διοικεῖται ὑπὸ σώφρονος κυβερνήσεως, ἐγασχολουμένης εἰς τὴν κανονικὴν καὶ νόμιμον διανομήν τῶν ὑδάτων καὶ τὴν καλὴν συντήρησιν τῶν φραγμῶν καὶ διωρύγων, αἱ καλλιεργήσιμοι γαίαι κερδίζουσιν ἐπὶ τῆς ἐρήμου. Τούναντιόν δὲ, ὡς αἱ φραγμοὶ καὶ αἱ διώρυγες ἀμελοῦνται, ἡ ἐρήμος κερδίζει ἐπὶ τοῦ νειλωτικῆς ἐδάφους.

Ὀλίγον πρὸ τῆς τελέσεως τῶν ἐγκαινίων τῆς Σουεζαίου διώρυγος, ὁ ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου Ἰσμαήλ κατόπιν κοπιωδεστάτων διαπραγματεύσεων, ἔλαβε παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὴν τίτλον τοῦ Χεδίβου μετὰ πληρεστέρως ἐξουσίας ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου. Παρὰ τὸν μουσουλμανικὸν νόμον, ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου ὤρισθη κατ' εὐθείαν γραμμὴν, βραδύτερον δὲ, ἐν ἔτει 1867, ἀπῆλυσεν καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ κανονισμοῦ, ἀνεῦ τῆς ἀδείας τῆς Πύλης, ἀπάντων τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων τῆς Αἰγύπτου, ἐν τῷ τελωνεῖῳ, ταχυδρομείῳ, ἀστυνομίᾳ κτλ. ὡς ἀντιστάθμισμα τῶν πρὸς αὐτὴν ἐκδουλεύσεων τοῦ ἐν τῷ κατὰ τῆς Κρήτης ἀγῶνι. Τῷ 1872 ὁ Χεδίβος ἔλαβεν πρὸς τοὺτοισ παρὰ τοῦ Σουλτάνου τὸ δικαίωμα τῆς αὐξήσεως τοῦ στρατοῦ καὶ ναυτικοῦ του καὶ τῷ 1873 τὴν ἀδειαν τῆς συνάψεως ἐμπορικῶν συνθηκῶν ἀνεῦ τῆς ἀδείας τῆς Πύλης. Οὕτως ὁ Ἰσμαήλ βαθμηδὸν κατώρθωσε ν' ἀπαλλαγῇ ἐντελῶς τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου κυριαρχίαν του. Ἡ προσάρτησις τοῦ Δαρφούρ ἐγένετο πρὸς τὸ τέλος τοῦ 1874, ἀλλ' ἐν Ἀβουσσνίᾳ αἱ στρατιαὶ τοῦ Χεδίβου ἐνίκησαν κατ' ἐλοκληρίαν, ἀναγκασθεῖσαι νὰ ὑποχωρήσωσιν.

Ὁ αἰγυπτιακὸς στρατὸς ἔλαβεν ἐπίσης μέρος ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσμαήλ πασσᾶ, εἰς τὴν ρωσσοτουρκικὴν πόλεμον, ὁ δὲ Χασσάν, τρίτος υἱὸς τοῦ Χεδίβου, ἐπεφορτίσθη νὰ ἐκστρατεύσῃ εἰς Βουλγαρίαν μετὰ δεκαεπτῶ χιλιάδων ἀνδρῶν.

Ἐσωτερικῶς ὁ Ἰσμαήλ πασσᾶς συνέστησε τῷ 1866 συνταγματικὴν κυβέρνησιν καὶ συμβληθεὶς εἶτα μετὰ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, καθήρτισε μικτὰ δικαστήρια ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Καίρῳ καὶ Ζαχαζκίῳ, διὰ τὰς πολιτικὰς καὶ ἐμπορικὰς διεθνεῖς διαφορὰς. Δυστυχῶς ὅμως, παρασυρθεὶς ὑπὸ τοῦ σφοδροῦ ζήλου του, ὅπως εἰσαγάγῃ τὴν Αἰγύπτου εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν, κατεσκεύαζε σημαντικὰ καὶ ὠφέλιμα ἔργα, συνάπτων ἐπιβλαβῆ κολοσιαία δάνεια, χωρὶς νὰ ἐπιμελεῖται ποσῶς τῆς ἰσορροπίας τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους. Πλούσια δὲ ἀνάκτορα ἀνεγείροντο πανταχόθεν δι' αὐτὸν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, νέαι συνοικίαι αἰφνιδίως ἀνεφαίνοντο, ἡ μεγάλη πλατεία τῆς Ἐσοκείας ἐν Καίρῳ θαυμασιῶς μετεμορφώθη καὶ ἡ οἰκοδομὴ τοῦ αἰγυπτιακοῦ μελοδράματος, ἔνθα ἡ Αἰδὰ τοῦ Βέρρη κατὰ πρῶτον ἐδιδάχθη, ἀνηγέρθη διὰ πολλῆς δαπάνης. Καὶ πάντα ταῦτα δυσαναλόγως πρὸς τὰ ἔσοδα τῆς ἐπικρατείας. Ἐν διαστήματι δέκα ἐτῶν ὁ Ἰσμαήλ συνῆψε δάνεια δύο καὶ ἡμισυ δισεκατομμυρίων, μετὰ δυσβαστάτων ὑποχρεώσεων, ἀφοῦ οὐδὲν τῶν δανείων τούτων ἐστοίχισεν ὀλιγώτερον τῶν δώδεκα τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος, τινὰ δὲ τούτων κατὰ τὴν οὐχὶ μικρὰν ἀπέχουσαν πληρωμῆν τῶν ἀντεπροσώπων τῶν εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν.

Τὰ κεφάλαια ἀνήκον ἰδίως εἰς γάλλους καὶ ἀγγλοὺς καὶ τῇ μεσολαβῆσει τῶν κυβερνήσεων αὐτῶν τὸ αἰγυπτιακὸν χρεὸς ἐκανονίσθη οὕτω διὰ χεδιβικοῦ διατάγματος:

Ἀπᾶντα χρεὸς ἐνοικηθῆν προσδιωρίσθη εἰς δύο διτεκατομμύρια, διακόσια ἐβδομήκοντα πέντε ἑκατομμύρια κεφάλαιον, πληρωτέον ἐντὸς ἐξήκοντα πέντε ἐτῶν ἐπιφέρειν τόκον 7 τοῖς ἑκατὸν.

(ἔπεται συνέχεια)

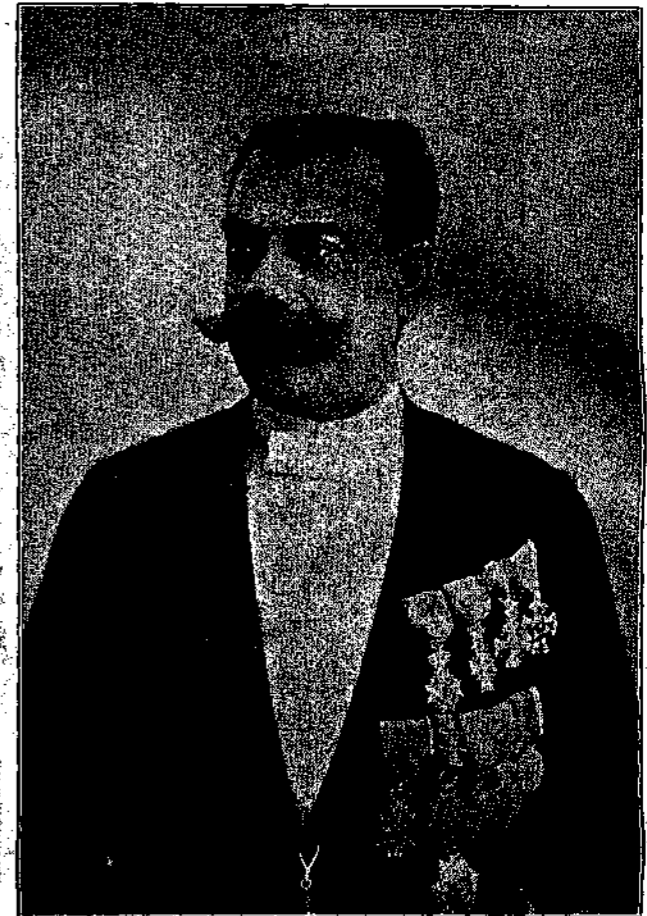
ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἐυπρότερον εἶναι νὰ κλαύσῃ τις φίλον, μετ' οὐ πρὸ ὀλίγου ἐτι συνωμίλει καὶ συνεργάζετο, ἀλλ' ἐτι σκληρότερον εἶναι νὰ γράφῃ καὶ ἐνθῆται ἐντυπώσεις νεκροῦ, οὕτως εἰσέτι δὲν ἀπέπτησαν, οὔτε ἐλησμονήθησαν οἱ χαρακτῆρες καὶ τὰ μετὰ ματα, τὸ ζῶηρον βλέμμα καὶ ἡ εὐχάριστος συναναστροφή. Καὶ προσπαθῶν, φεβὶ ν' ἀπονημονεύσω ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ τούτου, λόγῳ παλαιᾶς εὐλικρινοῦς φιλίας καὶ συνεργασίας, ἀλλὰ καὶ καθήκοντος, τὰς ἀρετὰς καὶ προτερήματά του, τὸ αξιοζήλευτον καὶ αξιομιμητόν, ὡς καὶ πολὺ μὲλλον καὶ λαμπρὸν στάδιον του, ἡ φωνὴ του ἐναυλος δὲν με ἀφίνει, νομίζων πάντοτε αὐτὸν πλησίον μου, μετὰ δὲ μοι, ὡς συγγένους καὶ χαριτολογούντα, συζητοῦντα ἢ καὶ σπουδαίοντα, διέτι τοιοῦτος μοι ἦτο πάντοτε καὶ προσφιλεὶς καὶ τοιαύτη ἡ ἀδόλος φιλία του.

Ἡ μορφή του, τὸ μετὰ ματα του, ἡ φωνὴ του, δὲν ἀπολέσθησαν ποσῶς δι' ἐμέ, διέτι ἐνῶ προχθὲς ἐτι συνωμίλου ἐν τῷ καταστήματι του μετὰ τοῦ υἱοῦ του, ἐγὼ ἐβλεποντὸς πάντοτε αὐτὸν ἐκεῖ, ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολλαπλῶν του ἀσχολιῶν καὶ πολυαριθμῶν ἔργων του, βαδίζοντα καὶ σκεπτόμενον καὶ εἶτα ἰσάμενον, καὶ παρατηροῦντα με.

Δὲν μοι ἐπῆλθεν εἰσέτι ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ Κωνσταντινίδης ἀπεχώρησε καὶ ἐφυγεν ἐκεῖθεν, ἀλλ' οὔτε ἐτι ἀφῆκε τὸ ἔργον του ἡμιτελὲς ἢ ὅτι ἀπέθανεν. Ὅχι... Τὸν βλέπω εἰσέτι ἐν τῷ μέσῳ τῶν τέκνων του καὶ τῆς προόδου τῆς ἐργασίας, ἣν παιδιόθεν ἀνέλαβε. Δὲν ἐφαντάσθη εἰσέτι, ὅτι ἡ σκιά του παρέμεινεν ἐκεῖ, οὔτε ὅτι ἀπάτη τῆς ματαιότητος καὶ προσωρινότητος τῶν γηϊνῶν με πλανᾷ οὐχί, τὸν βλέπω ἐκεῖ. Εἶναι ὡς πάντοτε εὐθυμὸς καὶ ζωηρὸς, βαδίζων ἠσύχως καὶ σκεπτικῶς μετὰ τὸ κομβολόγιον εἰς χεῖρας, διὰ τοῦ διορατικοῦ αὐτοῦ βλέμματος ἀντιλαμβανόμενος τῶν πάντων καὶ ἡ ἐργασία του καταστήματος ἐξακολουθεῖ, ὡς πρότερον, με γοργότητα καὶ χάριν. Οὐδεμίαν ἐνδόμωχος φωνὴν μοι ἔλεγεν, ὅτι τὴν προτεραιότητα συνωμίλου αὐτὸν εἰς τὴν νέαν κατοικίαν του. Τουναντίον, μοι διέφυγε τῆς μνήμης τοιοῦτον τι, ἐν ᾧ ἡ μορφή του διετηρεῖτο ζωηροτάτη.

Ὁ θάνατος εἰς τοιαύτας περιστάσεις δὲν ἀφαιρεῖ ἀφ' ἡμῶν τοῦ κόσμου τὴν πραγματικότητα, ὅσῳ δὲ ἂν λέγουσιν, ὅτι ὁ Κωνσταντινίδης ταξιδεύει ἤδη ἀπὸ τοὺς αἰθερίους τοῦ μέλλοντος κόσμου βίους καὶ τὸ σῶμα του τὸ φθαρτὸν καὶ πρόσκαιρον καλύπτει ἡ σιωπηλὴ τοῦ τάφου πλάξ καὶ καταλύει τοῦ χόματος ἡ σκαληκθῶρωτος μῆνις, κατ' ἀπαράγραπτον τῆς φύσεως νόμον ἡ ψυχὴ του διαμένει ἐδῶ, διέτι αὐτὴ εἰργάζετο, αὐτὴ ἐπενόησε τὸ ἔργον του καὶ

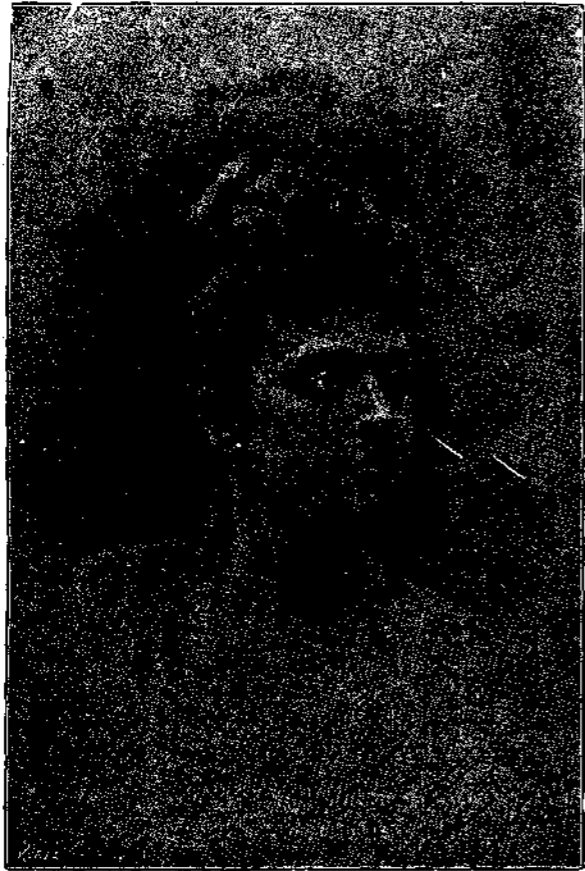
αὕτη ἐξετέλεσεν, ὅτι πρὸ ἡμῶν ἔχομεν. Ἐξήκολουθεῖ δὲ τοῦτο ὡς πρότερον, καὶ κάλλιστα οἶδός ὁ ἐκπονητὴς αὐτοῦ, τὸν σκοπὸν τοῦ κόσμου, διαθήκην δὲν ἀφῆκε, διέτι τοιαύτην ποιοῦσι μόνον οἱ θέλοντες νὰ ἐξοφλήσωσι μετὰ τὴν γῆνα καὶ δικλείπτοντες τὸ ἔργον των, οὐχὶ δὲ οἱ κατανοοῦντες τὸν προορισμὸν αὐτῶν καὶ τὴν χρησιμότητα τοῦ ἔργου, ὑπερ ἀνελάβον. Καὶ ἦδη συνηγορεῖ ἡ συνέχεια καὶ ἐμπνεῖ ἡ διάνοια καὶ ἡ ἐργασία ἐξακολουθεῖ, διέτι ὁ Κωνσταντινίδης εἶναι ἐκεῖ, τὸν βλέπω.

Ὁ Κωνσταντινίδης ὑπῆρξεν ἡ ἀρετηρία τῆς νεωτέρας πνευματικῆς ἐργασίας καὶ δράσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ ἂν δὲν ἀνελάμβανεν οὗτος τὰ ἡνία τῶν καταστημάτων Κορομηλά, οὔτε οἱ συγγραφεῖς θὰ εὕρισκον τοσοῦτον πρόθυμον ἐκδέκτην καὶ συνεργάτην πρὸς διάδοσιν τῶν ἔργων αὐτῶν, οὔτε οἱ τόσοι καὶ τόσοι σύγχρονοι ἡμῶν ἀπομιμηταὶ του θ' ἀνεθάρρουν καὶ θὰ μετέβαλλον τὴν Ἑλλάδα εἰς ἐστίαν ὄντως τῆς νεωτέρας πνευματικῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου. Ὁ τόπος ὀφείλει αὐτῷ πολλὰ καὶ διὰ τοῦτο πᾶν ἐπαξίως ἐτιμήθη διὰ πολλῶν παρασῆμων ἡμεδαπῶν τε καὶ ξένων καὶ ἐβραβεύθη εἰς ὅλας τὰς Ἐκθέσεις.

Ὁ Κωνσταντινίδης εἶχε καὶ ἕτερον ἱερόν, ὡς φαίνεται, καθήκον. Ἀπησχόλησε τὸν νοῦν του πολὺ ἡ πρόωρος ἀπελασία ἐντεῦθεν πεφιλημένης θυγατρὸς,

ην ὤφειλε νὰ παρακολουθήσῃ καὶ ἐπαναπαύσῃ ὀλίγον τὸ ἡμικρυωμένον πνεῦμα του παρὰ τὰς ἀγκάλας ἐκείνης, ἥτις μεταβάσα πρὸ αὐτοῦ ἐν ταῖς χώραις τῆς γλυκύτητος καὶ τῆς ἀληθοῦς ζωῆς, προητοίμασεν αὐτῷ ἡμιδυτέραν τὴν ζωὴν. Εἶχε καθήκοντα καὶ ἐκεῖ καὶ ἐδῶ. Καὶ οὕτως ἔχει αὐτὴν ἤδη ἐκεῖ ὡς σύντροφον καὶ ἐλπίδα στηρίξεως, ἐδῶ δὲ τὰ τέκνα του Κωνσταντίνου, Θεσεία καὶ Περικλῆ, ἅτινα ἀκάματοι καὶ οὗτοι ἐργάζονται τοῦ καλοῦ καὶ ὠφελίμου, συνεχίζουσι τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς μετὰ τῆς εὐλογίας καὶ πεφωτισμένης ὁδηγίας ἐκείνου καὶ μετὰ μίζονος ἐπιτάσεως πρὸς περαιτέρω βελτίωσιν καὶ πρόδον αὐτοῦ.

Οἱ ἀδελφοὶ Κωνσταντινίδου θὰ δικαιώσωσι τὰς προσδοκίας τῶν φίλων καὶ συνεργατῶν τοῦ πατρὸς των διὰ τῆς ἐγνωσμένης αὐτῶν πολυμαθείας καὶ δεξιότητος, ὡς παρεσκεύασεν αὐτοὺς ὁ ἄξιος καὶ φιλότιμος πατήρ.

Η ΘΗΒΑΙΑ ΓΥΝΗ

ΕΝ Τῇ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

Ὁ ἐσχηματισθὲν πλάσμα τοσοῦτον χάριεν καὶ ὠραῖον ὥστε πᾶν ὅ,τι ἐφάνη ὠραῖον ἐν τῷ κόσμῳ, ἦδη ἐφάνη οὐδαμῶν ἢ συνεχωνεῦθη ἐν αὐτῷ, συνηνάθη ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τοῖς βλέμμασιν αὐτοῦ, ἅτινα ἔκτατε ἐπέχυσαν εἰς τὴν καρδίαν μου γλυκύτητα μήπω αἰσθανθείσαν ἢ γυνὴ αὐτὴ δὲν ἦτο ἀδαῆς τῆς συζυγικῆς ἀγιότητος καὶ τῶν κανόνων τοῦ γάμου.

ΜΙΑΤΩΝ

Εἰς τὸ ἀκνωθῶδες τοῦ βίου στάδιον ἡ γυνὴ εἶνα ἐκπληρῆ προθύμως τὴν ἔμψυτον κλίσιν πρὸς τὸ διοικεῖν τὴν οἰκίαν, πρὸ τὸ ἐπιμελεῖσθαι τῶν θεραπόντων, πρὸν τὸ παρασκευάζειν τὰ τῆς τροφῆς καὶ πρὸς τὸ ἀντρέφειν τὰ ἐκυτῆς τέκνα, ἀνάγκη νὰ ἔχη ἔμβλημα τοῦ βίου τῆς τὸ Ἡσιόδιον ῥητόν:

Ἔργον δ' οὐδὲν δνειδος, ἀεργίη δὲ τ' εὐειδος.

Ὁ Δικηγόρος γράφει περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ χαρακτήρος ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐν τῷ περὶ γυναικῶν μέρει, καλεῖ τὰς Θηβαίας εὐσχημονε-

στάτας πατρῶν τῶν γυναικῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τε τὸ μέγεθος τοῦ ἀναστήματος καὶ τὸν ρυθμὸν τῆς πορείας· ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἑτέρου μαρτυρεῖ θῆβας λέγει μοι τὰς πόλιν ἐπταστήτους, οὐδ' ἐμὸν ἴκτουσιν αἰθνηταὶ θεοῦ.

Μετ' ἐπιστάσις κρίνοντες τὰς τὲ σωμωτικὰς καὶ πνευματικὰς ἀρετὰς τῶν ἀρχαίων, συγκρίνοντες ταύτας πρὸς τὰς σύγχρονους, παρατηροῦμεν τὴν αὐτὴν χάριεσσαν προφορὰν καὶ τὸ ἐλευθέριον καὶ τὸ σεμνόν, ὅπερ συνδύζουσιν ἐν ταῖς συναναστροφαῖς, πλὴν τῆς περιβολῆς διαφερούσης, πρὸς ἣν ἡ Θηβαία σήμερον ἀμιλλᾶται εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ τὸν σαρμόν τῆς ἀμφιέσεως τὰς λευχημονούσας Ἀθηναίας, διατηρήσασα τὸ καλλώπισμα τῆς κόμης ἀναδεδεμένης μέχρι τῆς κορυφῆς, **λαμπάδιον** τὸ πάλαι καλουμένης.

Ἄλλ' ὅτι, διακρίνει τὴν Θηβαίαν, εἶνε ἡ ὑπεράνω τῆς καλλονῆς καὶ τῶν λοιπῶν φυσικῶν πλεονεκτημάτων διατήρησις τῆς ἠθικῆς, μεθ' ἧς γινώσκει καλῶς τὸν προορισμὸν αὐτῆς ὡς συζύγου νὰ συνέλκη τὸν ζυγὸν τοῦ βίου, ὡς μητρὸς νὰ ἀναλαμβάνη τὸ ὑψηλότερον τῶν καθηκόντων τῆς ἀγωγῆς καὶ μορφώσεως τοῦ τέκνου καὶ ὡς οἰκοδομοποιήσῃ νὰ ἔχη κλίσιν πρὸς τὴν οἰκονομίαν τὴν τάξιν καὶ τὴν καθριότητα, ὃν ἐφαρμόζει ἀπαραμειώτως.

Ὡς Σύζυγος αὐτὴ ἀναψύχει τὸν ἄνδρα κεννηχότα ὄντα καὶ ἐκ τοῦ βιοποριστικοῦ βίου ἐπανερχόμενον, παραθέτει τὴν παρασκευασθεῖσαν τροφήν, διασκεδάζει τὴν ἀγλὴν τοῦ πνεύματος καὶ ἀποσοβεῖ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ νέφη. Ὑπεράνω τοῦ συμβίου αὐτῆς μόνον τὸ θεῖον λατρεύουσα περιθάλλει αὐτὸν ἀσθενούντα καὶ διὰ τοῦ φαιδρῶν βλέμματος καὶ τοῦ ἱλαροῦ προσώπου ἐπιπέει βάλσαμον εἰς τὰ κοινωνικὰ ἀτυχήματα τοῦ ἀνδρὸς συμπάσχουσα. Ἐπιθυμοῦσα τὴν πολυτέλειαν ἀφίσταται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ συζύγου, πρὸς δὲ καὶ περ ἀνεπτυγμένη οὐδέποτε περιττολογεῖ καὶ μόνη ἐργαζομένη ἀποβλέπει εἰς τὴν εὐημερίαν τῆς οἰκογενείας, ἀείποτε λατρεύουσα τὴν ἠθικὴν.

Ο ΡΟΒΙΝΣΩΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ

[ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ]

(συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

Ἔτεινε διὰ τελευταίαν φορὰν τὴν χεῖρα εἰς τὸν κύριον Μολχόζεν καὶ χωρὶς νὰ ἐπιμεινωσιν οὐδὲ στιγμὴν, χωρὶς μηδαὶς τῶν ἀγρίων νὰ μεταστραφῆ, ἅπαντες ἀπεμακρύνθησαν βραδέως κατευθυνόμενοι μεσημβρινῶς, ἐγκαταλιπόντες τὸν ὀδοιπόρον εἰς τὴν εἰμαρμένην του.

Ἐπὶ δεκάδα ἡμερῶν φρικώδεις τρικυμῆαι χιόνος ἠπείλου νὰ καταθάψωσι ζῶντα ἐν τῇ σκηνῇ του, τὸν δυστυχῆ τούτον περιγηγιῆν· ἐὰν διέτρεχε πλεόν τὸν κίνδυνον τοῦ ἐκ πείνης θανάτου προσεχῶς, καθότι εἰ γενναῖοι Δελαβάροι τῷ εἶχον καταλείπει ἐν τέταρτον σφακτοῦ ἀντιλόπης (εἰδους αἰγάγρου)· ἀλλὰ προσβληθεὶς ὑπὸ ὀρμιμάτων πόνων, ἐχώλειεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἔπρεπε νὰ συρθῆ, ὡς τετράποδον, ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τῶν χειρῶν του ὅπου τὸν ἤθελε νὰ προμηθευθῆ τὸ ἀναγκαῖον ὕδωρ. Ἡ κεφαλὴ του περιστρέφεται, ἡ μνήμη του δὲ ἐξησθάνει καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐκ τοῦ φόβου τῶν λύκων δὲν ἐτολμα νὰ κλείσῃ βλέφρον· καθίσσον εὐθὺς μετὰ τὴν κλίσιν τῆς ἡμέρας τὰ θηρία ταῦτα, λυσσῶντα ἐκ πείνης ἔρχίζον νὰ τριγυρίζωσι περὶ τὸ καταφυγίον του, ἐκπέμποντα ἀγρίους μυκηθμούς. Κατὰ τινὰ δὲ νύκτα ἤκουσε νὰ τρίξη ἡ χιών ὑπὸ τοὺς ὀξείς ὄνυχας των καὶ εἶδε διαλάμποντας τοὺς ὀξείς αὐτῶν, ὀδόντας. Ἄν δὲ ποτε πυροβολῶν ἐν τῷ σκότει, ἐναντίον τῶν θηρίων, κατάρθου νὰ τρέψῃ αὐτὰ εἰς φυγὴν, μετ' ὀλίγας ὥρας ἐπανήρχοντο ταῦτα ἐπιμόνωσ καὶ μέχρις ὅτου ὁ μεσουρανόων ἥλιος ἐξεδίδωκεν αὐτὰ πρὸς τὰς φωλεὰς των, δὲν ἐπέτρεπον αὐτῷ τὴν ἐλαχίστην εὐκαιρίαν ὕπνου.

Τὴν ἐνάτην ἡμέραν τῆς ἐγκλεισεῖς του, ὁ κ. Βαλδουῖνος κεκλιμένος ἐπὶ τῆς κλίνης του μετὰ κόπου ἀνέπτυξε τὴν ἀπαιτουμένην ἐνέργειαν διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ χαράξῃ τὴν ἐνάτην ἐγκοπήν ἐπὶ τῆς πασάλου, ἥτις τῷ ἐχρησίμευσεν ὡς ἡμερολόγιον· ἀλλὰ τὴν δεκάτην, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ἐφθασεν εἰς τὸ τέρμα τῶν δυνάμεών του καὶ τοῦ θάρρους του· ἀδρανῆς, ἡμιθανὴς τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπηλίπισθη διὰ πρώτην φορὰν. Αἰφνης ὡς τις ἐξ ὕψους ἔμπνευσεν, ἡ ἀνάμνησις μικροῦ τινος φαρμακείου, τὸ ὄπιον ἔφερε συνήθως μετ' ἑαυτοῦ ἐπὶ ἤλθεν εἰς τὸ τεταραγμένον πνεῦμα του. Ἐκταίνει δὲ τότε τὸν βραχίονα καὶ συσπνῆ τὴν θήκην ὑπὸ τὴν χεῖρα του, ἀνοίγει αὐτὴν καὶ εὐρίσκει ἐκτός μικρᾶς τινος ποσότητος κινίνης, φιαλίδιον λαυδάου· ἐρρίφθη ἐπ' αὐτοῦ μύλις ἔχων συνειδήσιν τῶν πράξεών του καὶ φέρων αὐτὸ εἰς τὰ χεῖλη, ἐρρόφησε τὸ πλεῖστον μέρος τοῦ ναρκωτικοῦ. Ἀπολλολῶς οὕτω πᾶσαν αἰσθησιν, ἐλησμώνησε τὴν

Ὡς Μήτηρ ἀναλαμβάνει τὸ ὑψιστον τῶν καθηκόντων, τὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν μορφωσιν τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ ἔμψυτος τῆς Θηβαίας ὡς μητρὸς στοργὴ οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ. Ὅσον δὴποτε πολυάσχολος καὶ ἂν εἶνε οὐδέποτε ἀποχωρίζεται τῶν τέκνων, ἡ δὲ ὑπενέργεια αὐτῆς ἐπὶ τῆς μορφώσεως τοῦ ἠθικοῦ τούτων ἀποβαίνει ὄντως ἀπίστευτος, ἄτε ἐξακολουθούσης τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐπιτηρήσεως καὶ μετ' αὐτὴν τὴν ἀποκατάστασιν των. Ἐνάρετος εὖσα καὶ πεπαιδευμένη προλαμβάνει τὰς κακὰς ἐξείς παιδαγωγούσα τὰς τρυφὰς καρδίας διὰ τῶν πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα αἰσθημάτων καὶ τοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους σεβασμοῦ· γινώσκουσα δὲ τὴν προδολογίαν ὠφέλειαν τοῦ μητρικοῦ θηλασμοῦ καταγίνεται μόνη μετὰ ζήλου καὶ στοργῆς. Ἡ ἀπόφασις αὐτῆς εἶνε ἐκυσία καὶ αὐθόρμητος ἀρχαῖα πολυλάκις ἀπὸ τῆς τακτοποιήσεως τῶν ὤρων τοῦ θηλασμοῦ μεθ' ὅλην τὴν ἐπιστημονικὴν ἀγνοίαν, ὅτι ἡ ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ βρέφους ἐνεργουμένη ἐκμύζησις διευκολύνει τὴν ἀνοδὸν τοῦ γάλακτος, καθιστᾷ ἀσήμενον τὸν πυρεττὸν αὐτοῦ καὶ προλαμβάνει τὴν ὑπέρμετρον τῶν μαστῶν ἐξέγκωσιν. Ἔστιν ὅτε ἐκτίθεται πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων τίθησι.

Ὡς Οἰκοδόμοισιν διὰ τῶν ἐνδελεχῶν αὐτῆς φροντίδων μεριμνᾷ νὰ πληρῶνται ἐν τῷ κόλπῳ τῆς οἰκογενείας τὸ ἀλληλέγγυον τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τὸ κοινόν τῶν ἐλπίδων διατηροῦσα καθαρῶτητα, τάξιν, οἰκονομίαν καὶ ἰδιόζουσαν πρὸς τὸν σύζυγον κλίσιν καὶ ἀγάπην. Μόνη ἐπιμελεῖται τὰ τοῦ οἴκου ἐπιβλέπουσα ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν θεραπόντων καὶ γίνεται ἀξιόλογον μιμήσεως παράδειγμα τοῖς τέκνοις μεριμνῶσα τόσον περὶ τῆς διαστροφῆς, ὅσον καὶ περὶ τῆς μορφώσεως τῶν τέκνων τῆς, πρὸς δὲ καθίσταται παράδειγμα διὰ συνετῶν λόγων καὶ διδαγμάτων, μελλόντων νὰ κλίνωσι τὴν πλάστιγγα τοῦ βίου αὐτῶν.

Τι ὅμως τεύξετο ἡ αὔριον; Ἄλλ' ἡ ἀστασία τῆς καρδίας τῆς γυναικὸς καὶ ἡ ἐπίφοβος εὐδαιμονία τοῦ ἀνδρὸς δηλοῦται ἐξ αὐτῆς τῆς παραφορᾶς τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὴν θέσιν τῆς πρώτης γυναικὸς, μεθ' ἣν ὁ Μίλων προσθέτει:

Ὁσάνκις προσπελάω εἰς τὰ θέλητρα αὐτῆς με φαίνεται τοσοῦτον ἀπόλυτος, τοσοῦτον ἐντελής καθ' ἑαυτὴν, ὥστε πᾶν ὅ,τι θέλει νὰ πράτῃ ἢ νὰ εἴπῃ μοὶ φαίνεται σοφώτατον, εὐαρεστώτατον, τὸ μᾶλλον ἐσκεμμένον, τὸ κάλλιστον... ἡ σοφία συνδιαλεγόμενη μετ' αὐτῆς ἀφανίζεται καὶ θρασυνομένη φαίνεται παραφροσύνη.

Θηβαί

ΕΥΚΛΕΙΑΣ Α. ΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

φρικώδη θέσει του, την έρημον, τους λύκους, και εαυτόν!

Ότε εξύπνησεν εκ της βαθείας τρύτης νάρκης ήτο μέλαινα νύξ και σκότος τέλειον· ο άνεμος έσειε μετά μανίας την στέγην της σκηνής του, ή πείνα ήρξάτο να τώ είναι έπισθητή και έτυραννείτο υπό δίψης· έπισεν όθεν ήμιδιαλελυμένην χιόνα, έφαγεν όλιγον ξηρόν βουβάλειον κρέας, όλωσ, ώμόν και έπειτα δε όλιγον κατ' όλιγον αναλαμβάνων τας αισθήσεις του, ήναψε πύρ, έψησε τό κρέας και χωρίς πλέον να σκεφθή, κατεβρόχισε τὰ μερίδια των τριών ήμερών, μεθ' ό έπανέπεσε και άπεκοιμήθη.

Η έπαύριον τον έπαγεύρε ισχυρότερον και μάλλον ευδιάθετον, ο μακρός εκείνος ύπνος και ή άσυνήθης και έπαρκής τροφή τον ένεψύχωσαν· ήδη έφρόντιζε περί της ζωής του, ήδη ήσθάνετο εαυτόν πρόθυμον να παλαίση προς πάντας τους κινδύνους, οίοιδήποτε και άν ήσαν. Στηρίζομενος επί του πυροβόλου του έκαμε βήματά τινα εκτός της σκηνής του και ισχυροποιούμενος καθ' εκάστην διά της άσκήσεως του περιπατείν, κατέστη βαθμυρόν ικανός να ανέλθη μέχρι της κορυφής μικρού τινος λόφου, όθεν ήδύνατο να βλέπη περί εαυτόν την άπειρον τούτην έρημον, την κατάλευκον και γυμνήν.

Άλλ' όμως αι προμήθειαι του εξητλήθησαν και ή ματαία έλιπί, της εκ της έπισκοπής βοηθείας είχον άφανισθή εκ της ψυχής του έντελώς. Είς τό εξής όθεν έπρόκειτο να γνωρίζη, άν αυτός ώφειλε να τρέφη τους λύκους ή οι λύκοι αυτόν· άλλ' ο άνθρωπος είχε πυροβόλον, πολεμοφόδια και την θέλησιν να κάμη χρήσιν αυτών· έκαμε λοιπόν την άπόφασίν του· ήθελε πολεμήσει μέχρις εσχάτων την μοναχίαν, την αποθάρρυνσιν, τό ψύχος και την πείναν. Οι λύκοι έπιπτον υπό τας σφαιρας του και τον έτρεφον με τό σκληρόν και νευρώδες κρέας των, εξ ου εξέλεγε τό καλλίτερον και άφινε τό έπιλοιπον, αλλά καθ' εκάστην πρωταν οι σκελετοί ήφρανίζοντο, διότι οι νεκροί κατεβροχιζόντο μεθ' όλου του συστήματος των όστών των υπό των έπιζώντων!

Ο κ. Βαλδουίνος συνείθισεν εις την άπεχθή ταύτην τροφήν και εις πάσαν άυστηρότητα της έλεινης του υπάρξεως· άλλ' ήτον αδύνατον να συνειθισή εις την απομύνωσιν, ήσθάνετο δε εαυτόν ως εκ τούτου υπό βάρος άκαταμάχητον, τό όποιον ήμέραν παρ' ήμέραν έπιεθάρρυνεν αυτόν πλειότερον· έπασχεν εκ της μοναχίας και όμως ή ιδέα του να συναντήση ανθρώπινον όν των έτρόμαζεν. Άλλοτε πάλιν κατελαμβάνετο υπό άλλου φόβου, μήπως άπωλέση και αυτό τό λογικόν του και προσεπάθει να ψυχαγωγήση αυτός εαυτόν· έψαλλεν, έσφύριζεν, έτρεχεν έφ' όσον είχε την δύναμιν, τοιουτοτρόπως κατωρθώσας να διατηρήση τό κλονιζόμενον λογικόν του και να υποφέρη τας τοσοούτον μακράς και θανασίμους έ-

κείνας ώρας, μέχρι της άξιομημονεύτου δια τον πτωχόν Ροβινσώνα της έρήμου ήμέρας εκείνης, καθ' ήν απελπισθείς εκ της προσδοκωμένης βοηθείας, έχάρχεν επί του πασάλου της σκηνής του την δεκάτην έκτην έγκοπήν.

Την ήμέραν ταύτην προς τό έσπέρας ανέβη εις την κορυφήν του μικρού λόφου, όθεν έβλεπε τον μακρόν ήλιον του χειμῶνος να κατέρχεται έντός των όμιχλωδών νεφών της δύσεως· περιέφερε τὰ αποπλανημένα βλέμματά του, καθώς συνήθως περί εαυτόν, ότε πολύ μακράν ένόμισεν ότι είδε δύο ανθρώπους να διευθύνωνται προς τό μέρος του, ήρχοντο δε οι άνθρωποι ούτοι εκ της άρκτου· πάραυτα άνεμνήσθη τους λόγους των χρηστών Δελλαθάρων, ότι άρκτικώς κατφύκουν τὰ άγρια στίφη των Παβνίων.

Ο κ. Βαλδουίνος απεράσισε να κρυβή εις μέρος όθεν να δυνηθή να κατασκοπέυση τας κινήσεις των δύο ξένων και να ίδη, άν έπλησίαζον εις την κατοικίαν, πρό πάντων δε να βεβαιωθή τίνες ήσαν, καθότι άν άνήκον εις την άγριωτέρα φυλήν των χαλκοχρόων, ήξευρε καλώς, ότι αυτοί ή αυτοίς έπρεπε ν' άπολεσθώσιν.

Έσπευσε λοιπόν να επανέλθη εις την κατοικίαν του δια να όπλισθή κάλλιον· έρριξε ξύλα εις τό πύρ ίνα κάπνός εξερχόμενος άνωθεν πείση ότι εφρίσκειται έντός της οικίας του, έπειτα άφου έπιμελώς εκλείσεν έσωθεν την είσοδον ήτις έχρησίμους ως θύρα, άπεμακρύνθη βαδίζων άντιστρόφως, διότι ήθελε κατά τὰ ίχνη τὰ όποια άφήκεν επί της χιόνος να υποθέσωσιν, ότι επανήλθεν εις την κατοικίαν του· ούτω λοιπόν έστραμμένα τὰ νῶτα έχοντα προς τό μέρος όπου ήθελε να ύπόγη εκατόν ή διακόσια βήματα τον έφερον εις τον ποταμόν τότε έντελώς πεπιγότα· εκεί δε αφαιρέσας τὰ υποδήματά του δια να μη τον προδώσωσιν οι ήλοι σχίζοντες τον πάγον, ήκολούθησε την κείτην του ποταμού κατά τινα αυτού έλιγμόν λίαν προσεγγίζοντα προς την σκηνήν του· εκεί έσύρθη επί της όχθης και λοξοδρομήσας μεταξύ δύο σωρών χιόνος, διολίσθησε μεταξύ πυκνών θάμνων, όπου δεν ύπήρχεν ίκανή εύρυχωρία προς χειρισμόν του όπλου, άλλ' όθεν ήδύνατο να ίδη δια μόνων των κορμών των δένδρων και των απεξηραμένων κλώνων έντελώς την κατοικίαν του και εκείνους ετινες ήθελεν πλησιάσει προς αυτήν.

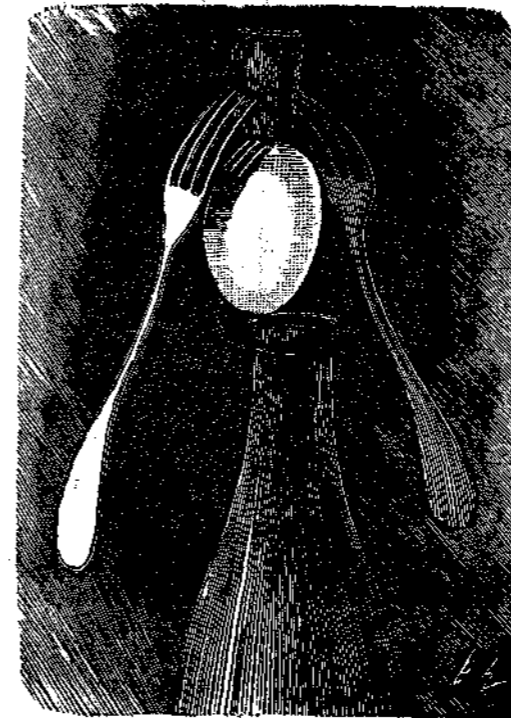
Κεκυρωμένος υπό τὰ χαμόκλαδα εκείνα, ο Βαλδουίνος έπισκόπη και ήκουε μετά τσαούτης προσοχής, ώστε δεν ήσθάνετο την δριμύτητα του ψύχους, δι' ου ή άναπνοή του εκρυσταλούτο επί της γενειάδος του και συνεκολλάτο ή άριστερά του χερ εις τό πυροβόλον, τό όποιον εκράτει σταθερώς εις σκοπόν.

(Έπεται τό τέλος)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΡΟΥ ΕΠΙ ΦΙΑΛΗΣ

Έάν προτεινήςτε εις φίλους σας έν τινι συναναστροφή, εάν δύνανται, να θέσωσιν έν ίσορροπία επί τινος φιάλης ώόν τι, και επ' αυτού φελλόν και δύο περόνας, θ' άπορήσωσι μεγάλας και εάν δεν γνωρίζωσι τό πείραμα, θα σας άπαντήσωσιν, ότι δεν δύνανται, θεωρούντες τούτο πολύ δύσκολον και περιεργον πράγμα.

Και έν τούτοις είναι λίαν απλούστατον και εύκολώτατον και ίδού:

Λάβετε τον φελλόν μιας φιάλης κοινής του οίνου ή του κονιάκ και στηρίξτε επ' αυτού δύο περόνας όμοιομόρφους· είτα λαμβάνοντες ώόν, τοποθετήσατε ταύτοχρόνως τούτο καθέτως και έπιτηδείως μετά του φελλού επί της φιάλης, ως έμφαίνεται έν τῷ σχήματι και μόλις ευρήτε την ίσορροπίαν, όπερ είναι εύκολώτατον, άφινετε τό σύστημά σας ελεύθερον. Θα Ισταται έν άσφαλεία, και εάν προσδώσητε διά του δακτύλου σας μικράν ώθησιν θα στρέφεται περίε αυτού.

Π. Φ.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΕΚΑΣΤΟΣ

Τό βάδισμα του άνδρός και της γυναίκος.

Όσον βαρύ, σταθερόν, κανονικόν, επιβάλλον και μεγαλοπρεπές δέον να ήναι τό βάδισμα του άνδρός, τόσω ελαφρόν, ήσυχον, σιγηλόν και δειλόν δέον να ή της γυναίκος. Άς φαντασθή ή βαδίζουσα, ότι μια λεπτή κλωστή διαπεράται διά του στήθους της και υπό τας μασχάλας και ότι τας δύο

άκρας αυτής κρατεί ύψηλόθεν εις άγγελος πτερυγίων υπέρ την κεφαλήν της και δε περιπατή τόσον ελαφρώς και απαλώς, και χωρίς ταλαντεύσεις, ώστε να μη ύπάρχη φόβος μη διακοπή ή φανταστική εκείνη κλωστή. Τοιαύτη πρέπει να ήναι ή στάσις της. Έννοείται δε, ότι πάντοτε ή όσφύς πρέπει να μένη όρθή, ότι ο ποός πρέπει να στηρίζεται περισσότερο εις τον ταρσόν ή εις την πτέρναν, ότι τά γόνατα πρέπει να ζυγίζουσι ελαφρότατα, άδιοράτως σχεδόν και ότι οι δάκτυλοι του ποδός δέον να ήναι ελεύθεροι, να μη στενωχωρούνται και να διευθύνωνται κατ' εύθειαν έμπρός.

ΠΑΙΓΝΙΑ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΩΝ

ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ο διευθύνων τό παιγνίδιον τοποθετεί τους μέλλοντας να λάβωσι μέρος κατά κυκλικήν σειράν, επί καθισμάτων, ένα άνδρα, μίαν γυναίκα και ούτω καθέξής. Είτα λαμβάνει και αυτός την θέσιν του μεταξυ αυτών, προτιμών τοιαύτην πρό γυναίκος, ής αι πλάται να σηκόνουσι ξύλον, δια τό καλόν παράδειγμα και την πληρυστέραν έπιτυχίαν του παιγνίου. Τότε εξάγων φαινομενικώς νόμισμα, λέγει εις την παρακαθημένην αυτώ· «Ίδού, κυρία, τό πεντάδραχμον, όπερ μου έζητήσατε». Η κυρία τό επαναλαμβάνει εις τον παρακειμένον κύριον, ούτος εις την παρακειμένην αυτώ κυρίαν και ούτω καθέξής μέχρι τέλους. Ο διευθύνων τότε τό παιγνίδιον λέγει εις την παρακειμένην του, «Κυρία, ή προθεσμία έληξε, δότε μοι τό πεντάδραχμον». όπερ αυτή επαναλαμβάνει ως πρότερον, ως και οι άλλοι. Πριν ή δε ή φράσις αυτή κάμη τον γύρον, ο κύριος με άπέτομον τρόπον ζητεί τα χρήματά του από την παρακειμένην του και αυτή από τον παρακειμένον της και ούτω καθέξής. Δέον πάντες να απορμηούνται τον διευθύνοντα καθ' έλα, προς πλήρη έπιτυχίαν. Βαθυρόν δε ούτος ζητεί δια κινήματων και άλλων τρόπων, θέλη τα χρήματά του από την παρακειμένην και ούτω καθέξής βιαϊότερον, όπερ επαναλαμβάνουσιν οι άλλοι και γίνεται πανδαμίοιον φωνών και κινήματων με τοιοούτους γέλωτας, ώστε διασκεδάσουν πάντες με πολλήν έπιτυχίαν.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΔΕΥΚΑΝΣΙΣ ΒΑΜΒΑΚΟΣ

Διά την λεύκανσιν του βάμβακος απαιτείται: α'. Έμβάπτισις τούτου έν ζέοντι ύδατι. β'. Βρασμός μετ' άραιού διαλύματος άνθρακικής ή καυστικής σόδας. γ'. Έμβάπτισις έν υδροχλωρικό ή θεικό όξει (πυκνότητος 1,013) επί μίαν ώραν. δ'. Έμβάπτισις έν διαλύματι υποχλωριώδους νατρίου ή ασβεστίου (πυκνότητος 1,066) επί μίαν ώραν. ε'. Έμβάπτισις έν διαλύματι σόδας καυστικής πυκνότητος 1,70. ς'. Άτμισις επί μίαν ώραν έν κλειστῷ λέβητι. ζ'. Πλύσις δι' ύδατος. η'. Έμβάπτισις εις όμοιον, ως άνωτέρω, διάλυμα υποχλωριώδους νατρίου ή ασβεστίου. Τελευταίον πλύσις δι' ύδατος.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΥΠΟ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Σ. ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΝΙΣΜΟΥ

(συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον)

I

Οὐδείς βεβαίως δύναται ν' ἀμφιβάλῃ περὶ τῶν δώρων τῆς θείας μουσικῆς, ὅποιαν ἐπιρροὴν ἔχει ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ὅποσα συναισθήματα ἐξεγείρει καὶ πόσον εὐχάριστον ποιεῖ τὴν καρδίαν. Πάντα ταῦτα τὰ συναισθήματα προκαλοῦνται ἐκ τῶν ἐνώσεων τῶν διαφόρων ἤχων, ὅτινες εἶναι ἢ διαδοχικοὶ ἢ συγχεκόμενοι. Αὐτὴ δὲ αὐτὴ ἢ διαδοχικὴ ἢ συγχεκωμένη σύνδεσις τῶν ἤχων, πρᾶγμα τὴν μελωδίαν, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ μέγιστα συντελεῖ ἢ κατάλληλος ὁμοίως διαφόρων ταυτοχρόνως ἡχοῦντων σωμάτων. Ἦχος δὲ εἶναι ἢ προκαλούμενη ἐντύπωσις ἐκ τῶν παλμικῶν κινήσεων σώματος τινος ἐπὶ τῶν ὀργάνων τῆς ἀκοῆς. Οἱ ἦχοι διαφέρουσι κατὰ τὸ ποῖον κατὰ τὴν ἔντασιν καὶ τὴν χροίαν.

Περὶ τῆς μουσικῆς κλίμακος.

Μέχρι τῶν ὀρίων, ἐκτός τῶν ὁποίων οἱ ἦχοι καὶ κατὰ τὴν βαρύτητα καὶ κατὰ τὴν οὐξύτητα παύουσι τοῦ εἶναι αἰσθητοὶ εἰς τὰ ἀκουστικὰ ἡμῶν ὄργανα, δυνάμεθα νὰ διακρίνωμεν μέγαν τινα ἀριθμὸν ἤχων, ἀκολουθούντων κανονικὴν τινα ἀνάβασιν καὶ κατάβασιν.

Ἐφ' ὧν λοιπὸν τούτων τῶν ἤχων, τῶν ὑπὸ τῆς φύσεως ἀτάκτως παρουσιαζομένων, ἡ μουσικὴ ἐπιστήμη ἐκλέγει ἀριθμὸν τινα, οἱ ἦχοι καὶ κατὰ τὴν ἀνάβασιν καὶ κατὰ τὴν κατάβασιν ἐκτελοῦνται συμμετρῶς καὶ καθ' ὀρισμένην σειρὰν καὶ τάξιν. Τὸ κανονικὸν δὲ τοῦτο σύστημα τῶν ἤχων καλεῖται, *Μουσικὴ κλίμαξ*.

Μόλον ὅτι δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἤχων, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται ἡ μουσικὴ κλίμαξ, εἶναι μέγας, ἐν τούτοις, ὡς εἶδομεν ἐν τῷ πρώτῳ μέρει, μεταχειρίζομεθα τὰ ἐξῆς ἑπτὰ ὀνόματα, δηλοῦντες διὰ τούτων ἅπαντας. Do, re, mi, fa, sol, la, si. Διὰ τῆς κανονικῆς δὲ τούτων ἐπαναλήψεως δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν ὅσον μέγαν ἀριθμὸν ἤχων θέλομεν, π. χ.

1η σειρά
Do, re, mi, fa, sol, la, si, do, re, mi, fa, sol, la, si.

2α σειρά
Do, re, mi, fa, sol, la, si, do, re, mi, fa, sol, la, si.

Ἡ μουσικὴ κλίμαξ ἀποτελεῖται ἐκ τοιούτων διαδοχικῶν φθόγγων, φερόντων καὶ κατὰ τὴν ἀνάβασιν καὶ τὴν κατάβασιν τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν.

Do re mi fa sol la si do re mi fa sol la
Κλίμαξ ἀνάβασιν Κλίμαξ κατάβασιν

Τὸ μεταξὺ τῶν φθόγγων καὶ τῆς κλίμακος μέρος ὀνομάζεται, *διάστημα*. π. χ.

1η σειρά
Do re mi fa sol la si do re mi fa sol la
2α σειρά

Τὰ διαστήματα καλοῦνται *διαδοχικά*, ὅταν τὰ φθογγώδη διαδέχονται ἀλλήλα κατὰ τὴν σειρὰν, ἣν κατέχουσιν εἰς τὴν κλίμακα, καθὼς βλέπομεν εἰς τὸ ἀνωτέρω παράδειγμα, ἐν ᾧ ἐκ τοῦ ἐνὸς φθογγώδους ἐρχόμεθα εἰς ἄλλο ἀμέσως ἀνώτερον ἢ κατώτερον. Ὡς Do re, re mi, mi fa, fa sol, ἢ do si, si la, la sol, sol fa κ.τ.λ.

Τὰ δὲ διαστήματα δὲν εἶναι διαδοχικά, ὅταν ἐξ ἐνὸς φθόγγου μεταβαίνομεν εἰς ἕτερον, ἀφίνοντες ἐν τῷ μεταξὺ ὁμοῦ καὶ ἄλλους, ὡς Do mi, re sol, sol si, κ.τ.λ.

Τὸ μεταξὺ τῶν διαστημάτων ὑπάρχον μέρος, καλεῖται *ἀπόστημα*.

Ἐκαστον διάστημα λαμβάνει ὄνομα τι δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν διαδοχικῶν διαστημάτων, τῶν πρὸ αὐτοῦ εὐρισκομένων.

Λαμβάνουσι δὲ τὰς ἐξῆς ὀνομασίας: Δι' ἐν, διὰ δύοιν, διὰ τρία, διὰ τέσσαρα, διὰ πέντε, δι' ἕξ, δι' ἑπτὰ, δι' ὀκτὼ ἢ ὀκτάβη.

Οἱ φθόγγοι, οἱ ἀντιστοιχοῦντες καὶ φέροντες τὸ αὐτὸ ὄνομα εἰς δύο συνεχεῖς σειράς, εὐρίσκονται πάντοτε εἰς τὸ δι' ὀκτὼ ἢ ὀκτάβης διάστημα.

Ὄνομάζομεν *ὁμοφωνίαν* δύο φθόγγους κατέχοντας ἐν καὶ τὸ αὐτὸ διάστημα. Ὡστε ἡ ὁμοφωνία δὲν περιέχει διάστημα.

Σημεῖα τονισμοῦ.

Ὁ ἐν χρήσει τρόπος διὰ νὰ γράφωμεν, ὡς εἶδομεν καὶ νὰ ἀναγινώσκωμεν καλῶς τοὺς μουσικοὺς φθόγγους, εἶναι ὁ ἐξῆς: Θέτομεν τοὺς ὀρισμένους χαρακτήρας, οὓς ὀνομάζομεν φθογγώδη, ἐπὶ τῶν πέντε μουσικῶν γραμμῶν καὶ διὰ τούτων δυνάμεθα εὐκόλως νὰ γνωρίζωμεν τοὺς μουσικοὺς φθόγγους. Τὸ δὲ πεντάγραμμον ἐν ἀνάγκῃ τὸ αὐξάνομεν διὰ τῶν βοθητικῶν γραμμῶν.

("Ἔπεται συνέχεια)

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ. Τὴν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ ἐντελῶς κατέκτησεν τὸ κομψότατον τοῦτο θέατρον διὰ τὸ εὐρύχωρον αὐτοῦ, τὸν ὡραῖον φωτισμὸν του καὶ τὴν ἄκραν περιποίησιν τοῦ προσωπικοῦ του. Ἄλλ' ὅτι πρὸ πάντων καθιστᾷ τὸ θέατρον τοῦτο εὐχαριστότατον καὶ μοναδικόν, εἶναι ἡ τελειοτάτη ὀρχήστρα του, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Καίσαρη καὶ ἡ εὐσυνεργασία τοῦ θιάσου, ὑπὸ τὴν ἐμβριθῆ διεύθυνσιν τοῦ ρεκτου καὶ πεπαιδευμένου κ. Νίκα. Ἡ δὲ ἐκλογή τῶν διδαχθέντων μέχρι τοῦδε ἔργων ὑπῆρξεν ἐπιτυχιστάτη, ὡς κατορθώσα τὸν ὑψηλὸν καὶ εὐγενῆ σκοπὸν τοῦ θεάτρου, τὴν διδασκαλίαν τῆς ἠθικῆς.

Τοιοῦτοτρόπως πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐδιδάχθη ἡ ἐπιτυχιστάτη διδασκαλία τῆς Ἀδρείνης, ἐσχάτως δὲ ἐπαίχθη τὸ δραματικώτατον ἔργον αἱ **Δύο Ὀρφανὰ**, τὴν μέγιστον Φροσὰρ ὑποδυθεῖσα ἀμιμητῶς ἡ κ. Χέλμη, ἣτις κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον παραδόξως ὑποκρίνεται θαυμασιώτερον. Ἐπίσης ἐπαίχθη τὸ ἀριστοῦργημα τοῦ Ὁμήδ' ὁ **Ἀρχιεπίθουρτος**, ἐνθα ἀληθῆ θρίαμβον ἤραστο ὁ κ. Μέγγουλας καὶ αἱ κκ. Ε. Νίκα καὶ Σ. Τιβερίου, καταδείξαντες τὸ θεατρικὸν αὐτῶν τάλαντον.

Προσεχῶς δὲ ἀγγέλλεται ἡ κομικωτάτη κωμῶδια **τὰ μήλα τοῦ γειτονοῦ**, ἣτις θὰ θριαμβεύσῃ κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Ἡσυχῶς καὶ ἀθορυβῶς ἐργαζόμενος ὁ θιάσος **Ἡρόδοτος** τοῦ Ὀχυμασίου κ. Κοτοπούλη, εἰς τὸ πενημισμένον τοῦτο θέατρον καὶ νέα ἔργα ἐπιτυχῶς ἀναβιβάζων ἐπὶ τῆς σκηνῆς, κατέστη ἐν τῶν ὡραιότερων κέντρων, κατὰ τὰς θερινὰς ἀθηναϊκὰς ἐσπέρας. Ἐσχάτως ἐπαίχθη τὸ ἀριστον δράμα ἡ **Μοιρομαχία τῶν γυναικῶν**, τῆς ἐποχῆς τῶν χρόνων τοῦ ἱποτισμοῦ, ἐνθα ἡ νεαρὰ θυγάτηρ τοῦ κ. Κοτοπούλη, Μαρία Κοτοπούλη κατέδειξε σπάνιον θεατρικὸν τάλαντον καὶ μέλλον εὐρύτατον καλῶς καὶ ὁ Π. Νικολάου. Προετοιμάζονται δὲ οἱ **Μνηστέρες** ἔργον τοῦ κ. Κλέωνος Ραγκαβῆ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΤΣΟΚΑ. Εἰς τὸ θέατρον τοῦτο συγγάζουν καθ' ἐσπέρας σχεδὸν καὶ αἱ αὐτῶν ὕψηλ' οἱ πρίγκηπες Νικόλαος καὶ Ἀνδρέας, τοσοῦτον δὲ κόσμος συρρέει, ὥστε ὁ συνωτισμὸς ἐν αὐτῷ καταπᾶ παρομιώδης, μέχρι ἀσφυξίας. Δὲν εὐρίσκει τις θέσιν καὶ κίνδυνος ὑπάρχει νὰ ὑπερτιμηθῶν τὰ εἰσιτήρια. Ἡ συνεργασία ἔφετος τοῦ κ. Ταβουλάρη μετὰ τοῦ κ. Παντοπούλου ὑπῆρξε τοσοῦτον ἐπιτυχῆς, ὥστε ἀναγκάζονται νὰ ἐπαναλαμβάνουν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας τὸ αὐτὸ ἔργον, ἵνα ἱκανοποιῶνται πάντες οἱ θεατῶνες τοῦ κέντρου τούτου. Μέχρι τοῦδε ὁ «Δικαστὴς» καὶ ὁ «Ἐφεδρὸς σύζυγος», κατ' ἐπανάληψιν διδάσκονται.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΔΥΣΤΥΧΟΥΣ

Ἐπροχθές, ἐν ᾧ γυροῦσα
Εἰς τοῦ Πηγεῖου τὴν ἄκρη
Καὶ πικρὰ ἐτραγωδοῦσα
Κ' ἔχονα θλιμμένο δάκρυ,
Βλέπω μακρὰ μιά κόρη
Σὰν τοῦ Μάϊ τὸ λουλοῦδι
Ἄσπρα, κάτασπρα ἐφόρει
Κ' ἔμοιαζε σὰν ἀγγελοῦδι.
Γιὰ νὰ ἴδω πλησιάζω
Ποῖα τόση λάμψι χύνει

Πλὴν ἐμβρόντητος κοττάζω...
—Ὀυρανέ!— Ἦταν Ἐκείνη!
Λύονται τὰ γόνατά μου
Σὰν ἐκείνη ἀντικρύζω
Πλὴν δὴ λόγια ἀπ' τὴν καρδίᾳ μου
Νὰ τῆς πῶ ἀποφασίζω.
Στεναγμὸν μου ἕνα πνίγω
Καὶ μὲ μάτια δακρυσμένα
Λέγω: ἀγάπησέ με λίγο
Κόρη μου γλυκερά, κ' ἐμένα.
«Δυστυχῆς τὸν κόσμον τρέχω
Πάντοτε μ' ἀπελπίσια
Μία ἀνάμνησιν δὲν ἔχω.
Δὲν μ' ἀγάπησε καμία.
«Σὺ λυπήσου με, παρθένε,
Βάλσαμο στὸν πόνο χύσε
Ἄχ, ἀγάπησε κ' ἐμένα,
Λίγο εὐσπλαγχνικὴ ἀν' εἶσαι.»
Εἶπα καὶ μὲ πόνου μάτι
Ὁ ταλαίπωρος προσμένο
Γλυκερὸ νὰ εἶπῃ καίτι
Κ' εἰς ἐμένα τὸ θλιμμένο.
Μὴ ματιὰ πλὴν ρίπτει μόνο
Κ' ἔκαμε ν' ἀναχωρήσῃ
Εἰς τὸν ἔρμος μου πόνο
Δίχως φεῦ! νὰ ἀπαντήσῃ...
Φεύγει, φεύγει ἡ Παρθένε
Μὲ γοργὸ ἀγγελοῦ βῆμα
Κ' ἐγὼ μένω ραγισμένος...
Ἐ! Θεέ, δὲν εἶνε κρῖμα ;...
Ἄφ' οὐ μ' ἔδωσες καρδίαν
Ν' ἀγαπᾶ, γιὰτί, εἶπέ μου,
Τῆς ἀγάπης ἀναξίαν
Μ' ἔδωσες μορφῆν, Θεέ μου
Ἐν Ἀθήσῃ Μάιος 1901.

I. Γ. Ἀντωνιάδης.

ΕΧΕ ΓΕΙΑ

Ὅταν μοι εἶπες ἔχε γεῖα
καὶ ἔφυγες, ὦ φίλη,
κι' ἀπὸ τὴν πλώρη ἔσειες
τ' ὀλόλευκο μανδύλι,
μ' ἐφάνηκε πῶς ἔφυγε
μαζύ σου κι' ἡ ψυχὴ μου
κι' ἐχάνετο σιγά, σιγά
στὸ κύμα καὶ ἡ ἑλπίς μου.

Μὲ τὸ βαπόρ' ποῦ μ' ἄφησες
καὶ πῆγες εἰς τὰ ξένα
ἄφησες πάλιν εἰς ἐμὲ
καὶ ἄλλον πόνον ἕνα
καὶ πῆρες μὲ τὸ ἔχε γεῖα
καὶ τὴν ἕστερνὴν ματιὰ
μαζύ σου διὰ σύντροφον
τὴν δόλια μου καρδιά.

Λάρισα.

Ἄδαμ. Ν. Νικολαΐδης.

Ἀπὸ τοῦδε δύνανται οἱ βουλομένοι νὰ ἐγγράφω-
νται συνδρομηταὶ καὶ νὰ πληρῶνουν τὴν συνδρομὴν
των καὶ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἐστίας» τοῦ
κ. I. Κολλάρου.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Ο κ. Πέτρος Αντωνιάδης, διακεκριμένος ειρηνοδίκης εν Πάτραις, γνωστός και εξ άλλων λόγων αξίων δημοσιευμάτων αυτού προέβη εσχάτως εις τήν Β'. έκδοσιν του υπό πάσαν εποψιν χρησιμωτάτου καταδειχθέντος, ιδία πᾶσι τοῖς ανακριτικοῖς υπαλλήλοις «Πρακτικῆς ὁδηγοῦ τῶν ανακριτικῶν υπαλλήλων», ἐξαντληθείσης ὀλοσχερῶς τῆς πρώτης ἐκδόσεως τοῦ ἔργου. Ὁμολογουμένως ἀξίος πολλῶν ἐπαίνων εἶναι ὁ δημόσιος οὗτος λειτουργός, ὁ ἀσυγκρίτως ἐπωφελέστερος γενόμενος τῇ πολιτείᾳ, πολλῶν ἄλλων ἰσως καὶ ἀνωτέρων δικαστικῶν υπαλλήλων καὶ δὴ προαγομένων καὶ παρασημοφορουμένων κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἀδικον ἔθιμον τῶν ἰθυόντων τὰ τῆς πολιτείας.

Ὁ κ. Ἀντωνιάδης ἐξέδωτο καὶ ἄλλα ὁμοίως χρήσιμα ἔργα παντὶ πολίτῃ «Τυπικὸν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου» καὶ «Ἑρμηνείαν περὶ ἐξώσεως τῶν δυστροποῦντων μισθωτῶν» ἅτινα εὐρίσκονται εἰς τὰ κεντρικώτερα βιβλιοπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν.

Η «ΒΙΚΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Ἰδρυθεῖσα ἐν Βερολίῳ διὰ Β. Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1853.

Ἐγκριθεῖσα ἐν Ἑλλάδι διὰ Β. Διατάγματος τῆς 11 Ἰουνίου 1900.

Ἐνεργητικὸν τῆς Ἐταιρίας κατὰ τὸ τέλος 1900 φρ. χρυσᾶ 339,015,261.—

Ἀποθεματικὸν κεφάλαιον κατὰ τὸ τέλος 1900 φρ. χρυσᾶ 323,430,398.—

Ἀσφάλειαι ἐν ἰσχύει κατὰ τὸ τέλος 1900 φράγκα χρυσᾶ 1,065,159,372.—

Συνάπτει Ἀσφαλείας Ζωῆς, τῶν ὁποίων τὰ ἀσφάλιστρα ἐλαττοῦνται κατ' ἔτος διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὰ κέρδη, Ἀσφαλείας ἰσοδύτους ἐναντι δυστυχημάτων ἐν σιδηροδρόμοις καὶ ἀτμοπλοίοις, Ἀσφαλείας Λαϊκᾶς, Προικοδοτήσεις κτλ. εἰς φράγκα χρυσᾶ ἡ δ ρ α χ μ ἄ ς.

Ἡ πρώτη ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρεία ἐν Ἑλλάδι, ἡ συνομολογοῦσα ἀσφαλείας Λαϊκᾶς, προσιτάς τοῖς πᾶσι, τῶν ὁποίων τὰ ἀσφάλιστρα πληρῶνονται δι' ἑβδομαδιαίων καταβολῶν, ἀπὸ λεπτὰ 50 καὶ ἄνω καθ' ἑβδομάδα.

Διὰ πᾶσῶν πληροφοριῶν ἀπευθυντέον εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἰδιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐν Ἀθήναις:

4 ὁδὸς Νικοδήμου, παρὰ τῆ Ρωστικῆ Ἐκκλήσιᾳ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

10. Αἶνιγμα.

Πανταχοῦ τῆς Φύσεως ἀκαταπαύστως ἐνεργῶ
Καὶ αὐτὸ τὸ σῶμα σου διὰ παντός ζωογονῶ.
Ἄνευ ἐμοῦ δὲν δύνασαι ἐπὶ πολὺ νὰ ζήσης,
Οὐδ' οὐδ' αὖτως καταφυγὴν δύνασαι ν' ἀπαντήσης.
Τὴν κάραν μου ἂν δυνήθης σπὸ τέλος νὰ ἐνθῆσης,
Εὐθύς θεᾶν τίνα τῶν Ὀλυμπίων θὰ καλέσης...

➔ Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνίστη Κωνσταντινίδου ➔

11. Γρίφος.

Ἡ ῥ ο ν ε ρ φ ρ ε τὸν ἰοτίμον τ οὐ στρατ m α τος.

12. Ἐρώτησις.

Πῶς δυνάμεθα νὰ βλέπωμεν ἐν τῷ σκότει ;

13. Φρασεολόγιον.

Ποῖα λέξις λείπει διὰ νὰ σχηματισθῆ ἡ φράσις.
Ἡ Ἑλλὰς ἀγαπᾷ τὴν . . .

ΣΗΜ. Εἰς τὸν πρῶτον λύτην τριῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀσκήσεων, δοθῆσεται ἐν πεντάφραγκον βιβλίον.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΟΥ 2ου ΤΕΥΧΟΥΣ

4. Αἶνιγμα. Τό. 2.

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Α. Μιχαηλίδης ἐκ Λαρίσσης, ὁ κ. Γ. Ψαρρᾶς ἐκ Λαρίσσης, ὁ κ. Γεωρ. Μαρτιανὸς ἐκ Λαυρίου, ἡ Δνὶς Φοφῶ Ἀδαμοπούλου ἐκ Πατρῶν, ὁ κ. Π. Δημόπουλος ἐξ Ἀθηνῶν, ἡ κυρία Ἀσπασία Καλλιγοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Ν. Δενδρινὸς ἐκ Σμύρνης.

5. Ἀρχιτεκτονικὸν πρόβλημα.

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Π. Δημόπουλος ἐκ Πατρῶν καὶ ἡ Δεσποινὶς Φοφῶ Ἀδαμοπούλου, ἐξ Ἀθηνῶν.

6. Μηθολογικὸν πρόβλημα.

Ἐπὶ Κάρουλου τοῦ Μεγάλου ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ ἔτους εἶχεν ὀρισθῆ ἡ 1η Μαρτίου, ὥστε τότε οἱ μῆνες 7θριος, 8θριος, 9θριος καὶ 10θριος εἶχον καλῶς τὴν σειράν των. Τῷ δὲ 1564, ὁ Κάρουλος 9ος ὤρισε, παρὰ τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ Κοινοβουλίου του, ὡς πρώτη τὴν τοῦ ἔτους τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ συνετεία. τούτου ἔκτοτε οἱ μῆνες οὗτοι ἔμειναν ὡς ἔχουσιν ἤδη καὶ ὡς φαίνεται, ἐπὶ πολὺ ἔτι θὰ διατελῶσιν οὕτως.

Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Α. Μιχαηλίδης ἐκ Λαρίσσης, ὁ κ. Γ. Ψαρρᾶς ἐκ Λαρίσσης, ἡ Δνὶς Φοφῶ Ἀδαμοπούλου ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ὁ κ. Γ. Μαρτιανὸς ἐκ Λαυρίου.

Σημ. Ἐπομένως τὸ δῶρον λαμβάνει ἡ Δνὶς Φοφῶ Ἀδαμοπούλου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Δ. Κ. Π ἄ τ ρ α ς. Καὶ νέος συνδρομητῆς ἐνεγράφῃ, ἀποστείλαντες τὰ φύλλα καὶ ἀποδείξεις. Ἀναμενομεν ἔμβασμα.— Α. Φ. Τ ρ ῖ π ο λ ῖ ν - Β α ρ β α ρ ῖ α ς. Συνδρομῆ σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις παρεδόθη κοιμιστῇ. Εὐχαριστοῦμεν.— Α. D. Minet-el-Gamh. Συνδρομῆ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ.— Α. Μ. Κ α ρ δ ῖ τ σ α ν. Ζητούμενον φύλλον σας ἀπεστείλαμεν.— Μ. Ψ. Κ ἄ ῖ ρ ο ν. Ζητηθέντα φύλλα σας ἐστάλησαν.— Α. Γ. Α. Ρ ὄ ρ α, Ζητηθέντα φύλλα σας ἀπεστάλησαν.— Σ. Δ. Κ. Π ὅ τ ι - Ρ ω σ σ ῖ α ς. Συνεστημένη ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις καὶ ζητηθεῖσαι πληροφορίες στέλλονται ταχυδρομικῶς. Εὐχαριστοῦμεν.— Η. Α. Λ ε υ κ ἄ δ α. Συνδρομητῆς ἐνεγράφῃ. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράφαμεν. Ἀπαντήσατε.